

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - JUNI/JULI/AUGUSTUS 2010

BELGIË - BELGIQUE

P.B.
8500 KORTRIJK 1-2

12

3667

Blijf het hele jaar door glimlachen voor slechts €90 per jaar

De Ethias Assistance kaart: beschermt uw gezin + 2 voertuigen

Op vakantie of niet, voor slechts € 90 per jaar geniet u het hele jaar door, 24uur per dag volledige bescherming.

Surf naar **www.ethias.be** of bel **0800 25 777**.

ethias
VERZEKERING

Handbal x-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijns per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Linde Panis

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cois Van Aelst
Rita Vandenwijngaerden
Cederic Janssens
Lies Geens
Andrej Feldin
Bart Musschoots (vrt)
Fred Harvengt
Eddy Devlieger

Coverfoto

Bocholt - Tongeren
Christophe Bourlet vindt
het gaatje.
Foto: Eddy Vannoppen
www.fotomakers.be

79 minuten en 55 seconden onbeslist

De ontknopning in eerste nationale was ronduit sensationeel. Twee verlengingen waren nodig om Bocholt en Tongeren te scheiden: tot 22 seconden voor het einde leek er een "belle" aan te komen, daarna kwam een strafworpreeks in het vizier, maar uiteindelijk besliste Koen Roggeman het duel vijf seconden voor tijd. De Bocholtse ontgoocheling was finaal minstens even groot als de Tongerse euforie. Grote winnaar was de TV-kijker die de seizoensontknopning live kon meemaken op de VRT.

Ondertussen is men in de bestuurskamers al druk bezig met de voorbereiding van het seizoen 2010-2011. De nieuwe Superligareeks belooft voor alle deelnemers een zware dobber te worden. Met drie Antwerpse, 3 West-Vlaamse, 3 Limburgse, 2 Oost-Vlaamse en een Brabantse ploeg wordt het ook geografisch een evenwichtige reeks. Dat het afgelopen seizoen een tegenvaller was voor Oost- en West-Vlaanderen is een eufemisme: de degradatie van Kortrijk, Izegem, Lebbeke en Waasmunster zijn flinke tegenvallers voor de regio. De betrokken clubbesturen laten de kop gelukkig niet hangen en kijken weer vooruit.

Verschillende jeugdselecties konden zich in binnen- en buitenland meten met hun Europese leeftijdsgenoten. De balans is helaas mager. De kloof met de Europese subtop, die vroeger pas op latere leeftijd tot uiting kwam, begint zich ook hier te laten zien. De trends die bij de senioren al waar te nemen vielen, steken ook hier de kop op: de fysieke overmacht van de grote en stevige spelers uit andere landen kunnen we nog moeilijk compenseren met technisch degelijk handbal. De topsportcommissie en de sportieve leiding van de topsportschool zullen de koppen bij elkaar steken voor een grondige analyse. Voor Boro Golic en co wacht nog het Europees pre-kwalificatietornooi in Luxemburg. Als deze Handbal X-tra bij jullie in de bus valt zal reeds duidelijk zijn of België komend seizoen nog mee mag spelen bij de "grote jongens".

De scheidsrechterscommissie bereidt zich inmiddels voor op enkele spelregelwijzigingen, die door de internationale instanties uitgedokterd werden. De echt fundamentele wijzigingen die aangekondigd werden blijven echter nog even in de koelkast van de IHF.

In het dameshandbal draait de trainerscarrousel op volle toeren. Het was uiteindelijk toch Fémina Visé dat de titel mee naar huis sleept, terwijl Melveren voor het eerst de Beker van België in de kast mag zetten. Initia moest twee keer vrede nemen met de meest ondankbare plaats. Rhino dwong voor het eerst Europees handbal af, en het clubbestuur neemt de handschoen op: een lovenswaardige keuze!

Aan iedereen een deugddoende vakantie!

De Redactie

Vreugde en verdriet in de Hel van het Noorden

Sport is zuivere emotie. Een vaak gebruikt cliché, maar in sporthal 'De Steenakker' in Kaulille nog maar eens bewezen. Want dat vreugde en verdriet dicht bij elkaar liggen werd na die tweede, zeg maar bloedstollende titelfinale tussen Bocholt en Tongeren harde realiteit. Tachtig minuten tophandbal waren er nodig om dit jaar de nieuwe landskampioen aan te duiden. Of beter gezegd, de oude. Want United Tongeren volgde zichzelf op. Dat kon pas na twee reeksen verlengingen. Voor de supporters was het nagelbijten, voor de spelers een fysieke uitputtingsslag. Maar een betere promotie voor het handbal kan men zich bezwaarlijk inbeelden.

4

United Tongeren had in de eigen Sporthal de eerste titelfinale gewonnen (20-19). Die wedstrijd werd in niet geringe mate gekleurd door beide keepers. Ruud Hanssen zorgde er in de eerste helft voor dat Bocholt behoorlijk domineerde. Na de rust manifesteerde David Polfliet zijn pure klasse. 'Pollie' had een ruim aandeel in de lokale remonte die Tongeren na driekwart wedstrijd aan de leiding bracht. In de slotfase werd de Tongerse doelman weliswaar geveld door een liesblessure, maar zelfs op één been dreef Polfliet de bezoekende schutters tot wanhoop. 'Pollie' heeft inderdaad de wedstrijd doen kantelen, gaf Jos Schouterden achteraf toe, 'maar we hebben na de rust ook veel compacter verdedigd. En dan heeft hij

het ook al een stuk makkelijker. Akkoord, we hebben Bocholt vandaag misschien een mentale tik gegeven, maar we zijn er nog lang niet. Dat wordt nog een harde noot om kraken in Kaulille...'

Thriller

In de voorbereiding naar de tweede titelfinale toe was men er in Tongeren verre van gerust in. 'David Polfliet heeft deze week niet kunnen trainen. Het blijft koffiedik kijken of hij zaterdag kan spelen. Bovendien is onze tweede doelman onbeschikbaar. We worden nu al een heel seizoen geteisterd door blessures en tegenslag. Het lijkt wel of we geen kampioen mogen worden,' jammerde voorzitter Luc Tack. Toch was doelman Polfliet er klaar voor in 'De Steenakker'. Weliswaar niet topfit, maar wel vastberaden. Want de manier waarop hij zijn ploegmakers terechtwees toen het voor de Eburonen dreigde te ontsporen, was een uiting van supermotivatie. Tongeren had de match immers resoluut in handen genomen via een 3-7 voorsprong en bij de thuisploeg liep het aanvankelijk voor geen meter. Maar dan keerde het tij. Tongeren begon te morsen met kansen, blunderde in verdediging en zag zijn voorsprong smelten als sneeuw voor de zon. In geen tijd van 3-7 naar 11-7, en dan behoeft Polfliet nog voor erger. Meteen na de pauze (14-11) leek het voor de Eburonen een afstrafing te zullen worden toen Maik Onink vanop de stip 19-13 scoorde, de maximale Bocholtse voorsprong. Tongeren uitgeteld? Het leek er alleszins op, zeker nadat eerst Joris Tack en kort daarna Tuur De Preter geblesseerd van het toneel verdwenen. Maar uitgerekend die nieuwe tegenslag stimuleerde jongens als Vreven, Qerimi en Cauwenberghs, om samen met de routiniers Tasevski en Bourlet orde op zaken te stellen. Resultaat: na de reglementaire speeltijd stond het opnieuw gelijk (29-29). Volgden

twee reeksen verlengingen, want ook na 10 minuten overwerk ... nog geen beslissing (34-34). Die viel pas op de slotseconde van de laatste verlenging toen Koen Roggeman met een verre pas op maat werd bediend door Qerimi en vanuit een moeilijke hoek de winninggoal scoorde. 22 seconden voor tijd stond Bocholt nog één doelpunt voor...

Reacties

Terwijl de Tongerse spelers en supporters een feestje bouwden, zaten de verliezers er verveesd bij. De meeste Bocholtse spelers wilden liever geen reactie kwijt. Met begrip voor hun ontgoocheling. Want die was enorm zwaar... 'Dat klopt, twee titelfinales verliezen met telkens één doelpunt verschil, dat is balen,' aldus Bart Lenders. 'Nee, de oorzaak van de nederlaag moet je niet zozeer in de fysieke uitputtingsslag zoeken. Zij waren moe, wij waren moe, en beide ploegen zaten met blessures. Enkele details hebben het verschil gemaakt. Wij laten drie strafworpen liggen en nog eens evenveel echt open doelkansen. Dat betaalt je cash in zo'n finale. Bovendien liep het in de verlengingen fout in verdediging. Dát was beslissend. Ach, we mogen terugblikken op een mooi seizoen, maar het was telkens van niet. In de Beneliga, in de titelstrijd, en in de beker. We grijpen compleet naast de prijzen.

Jammer, want deze groep verdient beter. Voor het publiek is het een onvergetelijke thriller geworden, voor ons een heuse nachtmerrie...' 5

Een beetje op de achtergrond -far from the madding crowd- stond Jos Schouterden rustig te genieten van zijn dertiende titel...

'Wat een apotheose, meer kan ik niet zeggen,' vond de coach van de Eburonen. 'Ik denk dat we verdiend kampioen zijn, dat we de overwinning zeker niet gestolen hebben. Ik bewonder de volharding en koelbloedigheid van mijn spelers die zich op bepaald moment genomen voelden door de arbitrage. Gelukkig hielden ze het hoofd bij de wedstrijd. Chapeau dat ze dat 80 minuten hebben volgehouden, ondanks het uitvallen van Joris Tack en Tuur De Preter. Bovendien was Polfliet verre van fit, je zag hem naarmate de verlengingen vorderden geleidelijk begeven. Het was inderdaad een fysieke slag. Ik heb tussen beide verlengingen gezegd: de ploeg die helder blijft in het kopje, die zich fysiek het sterkste toont, die wordt kampioen. En dat is Tongeren gebleken. Maar dit scenario had ik nooit verwacht. Kijk, de routiniers hebben hun verantwoordelijkheid genomen, en andere jongens, zoals Qerimi, stonden er op het juiste moment. Ik ben een tevreden coach, dit was de spannendste wedstrijd uit mijn carrière.'

Kritiek

Dat we met die thriller in de 'hel van het noorden' een schitterende apotheose van de titelstrijd beleefden is zo klaar als een klontje. Maar er was ook kritiek in handballand.

Met de 'troosting' tussen Initia Hasselt en Atomix voor de derde plaats, kunnen de meeste insiders nog leven. 'Ach ja, alhoewel ... het was toch een verplicht nummer hoor. Noch Atomix, noch wij hadden daar boodschap aan. Er kwam ook geen kat kijken naar die wedstrijd,' evalueert Initia-coach Luc Boiten het parcours van de Hasselaren. 'Achteraf bekeken is ons seizoen niet verlopen zoals verhoopt. Het was goed op het moment dat het moest, zoals in de Final 4 en voor het play-offticket. Maar blijkbaar kon de groep zich niet opladen om dat topniveau constant vast te houden. De bekerwinst was mooi, zeker die halve finale tegen Sasja waarin we tot het uiterste moesten gaan. De finale dan weer een anticlimax. Neerpelt stond er niet en wij waren bij de les. Dat we de titelfinale niet gehaald hebben wil ik gerust op mijn conto schrijven. Ik heb de groep niet kunnen motiveren om na bekerwinst nog eens voluit te gaan...'

6 De play-downs waren voor velen echter van het goede te veel. Diverse ploegen sleepten zich naar het einde zonder dat er veel op het spel stond. 'Tien extra speeldagen voor één

daler? Hier moet toch eens ernstig over nagedacht worden,' fulmineerde Diederik Stollman, teammanager van Sporting NeLo. Sasja speelde zijn voorlaatste wedstrijd in Herstal voor 47 (!) toeschouwers. Ook Alex Jacobs had zo zijn bedenkingen.

'Aanvankelijk stond ik achter de formule, maar finaal is play-downs met zes toch te lang gebleken,' aldus de Sasja-coach, 'Mij lijkt het toch verstandiger play-offs met zes te spelen, maar dan wel een volwaardige competitie, niét in twee poules van drie. Ook over midweekmatches moet worden nagedacht, om niet wekenlang bezig te blijven. In het basket en volley is dat al langer regel, men heeft die harde noot aanvankelijk toch ook moeten kraken. Maar eerlijk gezegd verwacht ik ook meer spankracht van play-offs met de beste zes ploegen. Volgens secretaris-generaal David Van Dorpe zal er de komende jaren echter niets veranderen: 'De afspraak bij de competitiehervorming was, op uitdrukkelijke vraag van de LFH, dat er de komende 3 jaar niets aan de formule zou wijzigen. Een speelformule is trouwens een theoretisch gegeven. Voor de rest gaat het om krachtsverhoudingen tussen ploegen, en die wijzigen van seizoen tot seizoen. Als we elk jaar de formule aanpassen aan het afgelopen seizoen, riskeren we ieder jaar achter de feiten aan te lopen. Er waren objectieve redenen om de formule te wijzigen: we wilden het seizoen lichter maken voor de Top 4, omdat die meestal ook de Beneliga en/of Europees spelen, de eindfase van de Beker betwisten en het grootste aantal internationals leveren. Verder wilden we de spankracht van de reguliere competitie wat verhogen: je moet heel het seizoen op niveau zijn om bij de eerste vier te zijn.

Als we dan toch aan hineininterpretiering doen, weet ik niet of de deelname van Sasja en Neerpelt aan de play offs dit jaar een grote meerwaarde zou geweest zijn. Dan hadden de andere ploegen misschien geklaagd over verplichte nummertjes. En zo is het altijd wat. Dit neemt niet weg dat ik geen begrip heb voor het feit dat ofwel de play-offs, ofwel de play-downs te lang of onevenwichtig zijn. Mijn persoonlijke visie is dat we de eerste nationale beter inkrimpen tot 8 ploegen, wat heel wat mogelijkheden zou scheppen, ook wat betreft de overvolle kalender. Maar dat ligt zeer gevoelig in Wallonië.'

Cois Van Aelst

Tuur De Preter: 'Het is mooi geweest...'

Hinkend op één been bewoog Tuur De Preter zich tussen het feestgedruis. De Tongerse reus moest al vroeg in de tweede helft naar de kant met een knieblessure. Voor hem werd het een afscheidsmatch...

'Dat klopt. Nee, niet omwille van die blessure, ik had al eerder beslist er mee te stoppen. Waarom? Omdat ik niet genoeg voldoening ervaar. Ik houd te weinig speelvreugde over van de zware inspanningen die je moet leveren om op topniveau te handballen. Dit is de enige reden voor mijn afscheid. Of dit dan de kers op de taart is? Ik weet het niet, ik zit met een dubbel gevoel. We zijn er een heel seizoen samen voor gegaan, de laatste 50 minuten helaas zonder mij. Gelukkig hebben de ploegmaats het kunnen afmaken. Ach, ik mag terugkijken op een mooie handbalcarrière. Ik ben blij met die drie titels en vier bekens die ik heb gewonnen met Tongeren. Zeven hoofdprijzen in totaal, het is mooi geweest. Maar je moet het ook in de juiste context zien. Ik heb nooit in het buitenland gespeeld. De successen werden louter rond de kerktoren behaald. En België is toch zo'n beperkt handballandschap...'

7

LIMBURG: Personalia

Szymon Dobrzynski wordt de nieuwe trainer van Kreasa Houthalen. Dobrzynski, jarenlang het boegbeeld van Sporting Neerpelt, zette zijn eerste stappen als hoofdtrainer bij HCA Lommel. Vorig seizoen trainde hij een jeugd ploeg van Overpelt. **Jo Smeets** zal de heren van Arena Hechtel coachen. De voormalige international en assistent bondscoach krijgt in Hechtel ook Kevin Vandeweyer onder zijn hoede, die overkomt van Sporting NeLo. Bij Pentagoon Kortesseem wordt Smeets opgevolgd door **Ryszard Obrusik**. **Edo Delic** wordt de nieuwe trainer van de dames van Initia Hasselt. Delic neemt over van Jan en Rik Stryckers, die in de loop van het seizoen ad interim de dames onder hun hoede kregen en zowel de Bekerfinale als de Play Off finale bereikten. Melveren zag Patrick Buzaud in laatste instantie dan toch naar Beyne gaan, maar ziet wel Wout Valkenborgh komen, van Sporting NeLo. **Martijn Stassen** vertrekt om juniorentrainer te worden van Tongeren. Melveren gaat ook samenwerken met Alken voor een regioploeg.

THW KIEL dompelt de Lanxess Arena in een handbaldelirium

Nicola Karabatic had het voorspeld: 'Kiel en Barcelona spelen de finale'. De Franse superster moest met lede ogen toezien hoe zijn Montpellier in de kwartfinales door het Russische Medvedi via strafworpen werd uitgeschakeld. Jammer, zo bleek na de eerste editie van de Final 4 CL, want het team van Vladimir Maksimov speelde in deze hoogmis van het clubhandbal geen rol van betekenis. 'Wij kunnen winnen van Reale Ademar en Valladolid, maar nog niet van Barcelona en Ciudad Real', aldus de Russische trainer. THW Kiel kon dat wél en won na 2007 opnieuw de felbegeerde CL.

8

De Duitsers waren in de halve finale tegen Ciudad Real al diep moeten gaan. Teammanager Uli Derad had de confrontatie met de Spaanse titelhouder na de loting nog weggelachen. 'Dan blijven we van Ciudad Real alvast gespaard in de finale,' grapte hij. Daniel Narcisse schatte de ernst van de situatie beter in. 'De halve finale winnen zal ons veel kracht kosten en dat zou ons 20 uur later in de finale zuur kunnen opbreken,' aldus de Fransman. Zegezeaker was THW Kiel alleszins. Daarvoor waren ze immers de thuisploeg, ook al wilde trainer Alfred Gislason dat niet gezegd hebben. 'De Lanxess Arena is neutraal terrein. Voor 20 000 toeschouwers spelen is geweldig, maar dat zullen zeker niet allemaal supporters van Kiel zijn...' De realiteit draaide wel anders uit: Keulen kleurde gewoonweg zwart-wit. Twee uur voor aanvang van de wedstrijden namen de Schlachtenbummler met Bier, Wurst und Gesang de omgeving van de Lanxess Arena in en eens binnen had de speaker van dienst geen moeite om de zaal op te warmen. Wanneer geweten was dat Kiel das Endspiel had bereikt vlogen de laatste 1000 zitjes de deur uit. Met andere woorden, de Lanxess Arena was van THW Kiel.

Talant Dushebajev furieus

En dat zal Talant Dushebajev geweten hebben. De trainer van Ciudad Real sprak vooraf nog met respect over THW Kiel dat de voorbij

twee jaar de Spanjaarden het vuur aan de schenen legde. Maar ondanks de loodzware loting hoopte hij op een vierde CL-titel, de derde op rij.

Kiel startte met de steun van het publiek bijzonder sterk, behield ruim een kwartier een kleine voorsprong maar stuitte intussen meermaals op een sublieme Arpad Sterbik. De Spaanse doelman vormt samen met het Frans-Russische duo Dinart-Evdokimov het onovertroffen defensieve blok van Ciudad Real en daarop liepen de Duitsers zich constant te pletter. In het tweede kwart namen de Spanjaarden de leiding over en halfweg stonden ze met één been in de finale. THW-keeper Thierry Omeyer bracht meteen na de rust (15-12) de zaal in vervoering met enkele parades, maar Kiels balverlies en overhaast besluiten hield de Spanjaarden tot 19-15 riant voorop. Na ongeveer driekwart wedstrijd deed Thierry Omeyer de wedstrijd kantelen. Kiel maakte gelijk en toen Christian Zeitz zelfs scoorde met 4 vs. 6 leek winst binnen bereik. Bovendien werd Ciudad Real bestraft voor een wisselfout en haalde de Spaanse coach zich de banbliksems van het Duitse publiek op het lijf toen hij met veel misbaar zijn ongenoegen tegenover de arbitrage demonstreerde. Kiel bleef in een laaiend slot evenwel overeind en matchwinnaar Omeyer behoeft THW in de slotminuut nog voor een gelijkmaker. Resultaat: staande ovatie van 19 000 dolgedraaide toeschouwers, THW met een vreugdedans rond de middenstip en de Spaanse coach Dushebajev furieus naar de kleedkamer. Op de persconferentie achteraf weigerde hij commentaar te geven. Toen we hem 's avonds laat in Hotel Maritim even aan de tand voelden, bleek hij nauwelijks gekalmeerd. 'De Roemeense scheidsrechters hebben een barslechte beurt gemaakt. Typi-

sche home-arbitrage, en dat heeft ons de das omgedaan. Een zegen voor het publiek dat zich volledig tegen ons keerde...’, en weg was de eerzige succescoach.

Winnen voor Barrufet

Daags nadien had Dushabajev zijn kalmte en waardigheid teruggevonden. Na de vlotte zege van Ciudad Real tegen Medvedi voor de derde plaats drukte hij zijn tevredenheid en trots uit over zijn team dat ‘op een overtuigende manier revanche had genomen...’. Een revanche met veel gevoel voor spektakel, getekend Luc Abalo. We kregen dan toch nog een zinderende E viva Espana in de Lanxess Arena.

Dat was echter niets vergeleken met de finale die de Arena in een onvervalste heksenketel omtoverde. De kleppers van sponsor Velux zorgden constant voor een oorverdovend lawaai en elke beslissing van de Deense refs. werd op een even oorverdovend fluitconcert onthaald. Stimmung alom...

Met een eerste helft getekend FC Barcelona Borges. Nog voor het kwartier werd doelman Saric gewisseld voor levende legende David Barrufet en dat bleek een schot in de roos. Na 22 jaren en meer dan 70 titels met Barcelona beëindigt de 40-jarige keeper-jurist zijn carrière en een CL-titel had zowat zijn mooiste afscheidsgeschenk geweest. Net zoals voor beide Denen Boldsen en Hansen die naar hun moederclub AG Kopenhagen terugkeren. Helaas liep het minder fortuinlijk af voor El Barca. Omstreeks de 40ste min. hadden de Catala-

nen met 25-19 riant uitzicht op de eindzege. Na 50 minuten keerde het tij. Dankzij... -goed geraden- alweer Thierry Omeyer. De THW-doelman dreef de Spanjaarden tot wanhoop met enkele autoritaire stops en motiveerde simultaan Zeitz, Narcisse en CL-topscorer Jicha tot een sensationele remonte. Eerst gelijk, dan 30-33 voor en in de beklijvende slotfase gaven de Duitsers geen duimbreed meer toe. Een oorverdovende staande ovatie dreef de Kielenaars op wolkjes naar het verlossende eindsignaal van de onberispelijk leidende Denen Olesen-Pedersen.

Thierry Omeyer perste er een uitzinnige, mischien wat te arrogante ereronde uit, wat tot een incident met de Spanjaarden (van Ciudad Real) leidde en toch even de vreugdetaferelen hypothekeerde. Op de persconferentie achteraf verontschuldigde Omeyer zich overigens voor zijn slippertje. En gaf Alfred Gislason toe ‘aanvankelijk geen vat te hebben op het snelle en gevarieerde spel van Barcelona’. ‘Pas de laatste 20 minuten, toen ik frisse jongens als Anic en Lund heb laten spelen, kregen we de wedstrijd in handen. Uiteraard ook met de hulp van Thierry Omeyer en Filip Jicha. Maar ik begrijp de ontgoocheling van Barcelona. Vorig jaar was ik in dezelfde situatie...’, aldus de IJslander.

Marketing

Dat de CL big business is lijkt wel zo helder als pompwater. Dit jaar mocht de EHF een recordbedrag van ruim 1 miljoen euro aan prij-

10

zengeld verdelen onder de deelnemers. Enkel THW Kiel strijkt al 495 000 euro op, maar zelfs de nummer vier van de Final 4 houdt nog een aardige stuiver over. Marketing en sponsoring zijn de magische begrippen in de Champions League. Het finaleweekend in Keulen werd met veel show en spektakel omkaderd. Promostands van diverse pluimage, muzikaal entertainment, spelletjes met toeschouwers voor, na en tijdens de rust van elke wedstrijd, opening en sluiting van de Final 4 voorafgegaan door een korte maar krachtige show. Kortom, brood en spelen voor een breed handbalpubliek.

De prijzen voor een tweedaags ticket zijn dan ook niet mis. Voor de goede plaatsen betaal je al gauw 200 , maar op de zwarte markt die in de omgeving van de Lanxess Arena welig tiert betaal je flink wat meer. Marketing supervisor Marc Gysels bevestigt: 'Recordbedragen aan prijzengeld, dure entreetickets, de merchandising rond de Final 4, het is inderdaad indrukwekkend. Toch draait niet alles om geld in deze Final 4. Het gaat vooral om prestige, sportieve roem en het eergevoel die kroon te mogen dragen in de koningsklasse van het Europese handbal...'

En die kroon gaat anno 2010 naar THW Kiel.

Cois Van Aelst

No Cigar

Het voorjaar van 2010 was de periode van de waarheid voor de Belgische jeugdselecties. De Junioren trokken naar het Sloveense Podcetrtek, de Young Men bleven in eigen land, want België organiseerde hun kwalificatietornooi. De eindbalans is cijfermatig een tegenvaller geworden. De jonge Belgen konden geen van de 6 wedstrijden winnen... Tijd om even te rade te gaan bij de entourage van de ploegen, want was het niet zo dat de Belgen vroeger beter konden rivaliseren in de jongerenreeksen?

De U20 in Slovenië: Fysiek de mindere

De U20 ontsnapte maar nipt aan de aswolk van de IJslandse vulkaan: twee uur nadat de Belgen in Maribor geland waren, ging de luchthaven van Zaventem voor bijna een week dicht. De Sloveense federatie had gekozen voor Podcetrtek als toernooilocatie. Rond de lokale 'thermae' werd een groot wellnesscentrum gebouwd, met vijf grote hotels en een aantal vakantiehuisjes. Het gemeentebestuur bouwde er vlak bij een mooie sporthal. De Sloveense federatie heeft een partnerschap afgesloten met de eigenaars van het complex en vestigde er sinds kort haar trainingscentrum voor de selecties. Naast de Belgische, Nederlandse, Zweedse en Sloveense selecties bestond de populatie echter hoofdzakelijk uit Duitse en Italiaanse bejaarden, die in badjas door de gangen sloften, op weg naar een zwembad of een massage.

De openingswedstrijd tegen Zweden verliep met ups en downs. De Belgen werden in de beginfase vijf keer koud gepakt op de counter.

Daarna knokten ze zich terug in de wedstrijd (5-5), maar het bleef uitkijken voor de snelle Mattias Zachrisson, de latere topschutter van het toernooi. De kleine rechterhoek werd in 2009 al gekozen in het allstar team van het U19 WK in Tunesië, waar deze Zweedse generatie derde werd. Zijn startsnelheid is verbluffend en hij plukt de ballen in tegenaanval doorgaans met één hand uit de lucht. De Belgen namen even de leiding (7-8), maar enkele seconden voor rust kreeg België nog een doelpunt binnen en een tijdstraf (14-13). Zelfde sce-

nario na de rust: de Zweden lopen weg (13-18) en de Belgen moeten alle zeilen bijzetten om terug bij te benen. Als onze landgenoten bij 21-19 een counter missen, die aan de overkant wel efficiënt wordt afgestraft, breekt de veer. Zweden stoomt in het laatste kwartier nog door tot een overdreven 32-23.

De Slovenen maken daarna indruk tegen de Nederlanders. De Belgen zullen het de volgende dag zwaar hebben om de kwalificatie af te dwingen. De technische staf trekt zich terug met de video van beide wedstrijden, om het tactisch plan op te stellen voor de ochtendtraining en de wedstrijd.

Tegen favoriet Slovenië boden de Belgen 45 minuten lang heroïsch weerwerk. Ondanks het feit dat de Belgen fysiek ver onder lagen, maakten ze het de Slovenen de volledige eerste helft knap lastig. Met geduldig aanvalsspel en een uitstekende Arber Qerimi als spelverdelers, vonden de Belgen telkens het gatje in de Sloveense verdediging. Met de 17-17 ruststand hadden de Slovenen geen rekening gehouden. Ook in de tweede helft doen de Belgen mee, dank zij een secure Robbert Bogaerts. Hij haalde gedurende het volledige toernooi een goed niveau. Na driekwart wedstrijd is de stand nog ongeveer in evenwicht. Dan halen de Slovenen de zware hamer boven in verdediging. Er worden enkele flinke tikken uitgedeeld en de Belgen, die ook door hun beste krachten heen zitten, zetten een stapje achteruit. De shots komen nu van verder en de goede Sloveense

doelman Lesjak is amper nog te passeren. Het wordt uiteindelijk 36-29, maar de Belgen oogsten lof uit diverse hoeken.

Op de slotdag van het toernooi is er schoon volk komen opdagen. Noka Seradusic, jarenlang trainer van Kiel en nu bij het Sloveense Celje (én bondscoach van Slovenië) is van de partij. Ook Andrej Golic, -zoon van- gewezen topspeler en nu spelersmakelaar en manager van vele kleppers uit ex-Joegoslavië (Igor Vori, Lazarov,...) is uit Zagreb gekomen om de Belgen aan het werk te zien. Onze jongens hebben de wedstrijd tegen Slovenië nog niet verteerd en beginnen zwak tegen Nederland. Van 3-7 gaat het naar 6-10 en 15-22 bij de rust. Michel Kranzen doet verschillende ingrepen om te proberen het tij te keren, maar de eerste helft eindigt op 15-22. De Nederlanders verdedigen niet goed, maar zijn wel efficiënter dan de Belgen in aanval: Suelman en Sluyters knallen ze vlotjes binnen voor Oranje. In de tweede helft is het dan eindelijk gelukt om alle neuzen in dezelfde richting te zetten. De Belgen beginnen, onder leiding van een niet te stuiten Tom Robyns, aan een stevige remonte. Doelpuntje per doelpuntje slopen de Belgen dichterbij en enkele minuten voor tijd is de aansluiting een feit: 35-36. In een waanzinnig spannend slot konden beide ploegen het laken nog naar zich toetrekken, maar Miedema besliste met 2 doelpunten de wedstrijd in het voordeel van Nederland: 37-38.

Voor een bomvolle zaal wonnen de Slovenen de slotwedstrijd tegen Zweden nog met 27-25.

Omdat de luchthavens nog voor onbepaalde tijd dicht waren begonnen de Belgen dezelfde avond nog aan een 18 uur lange busreis terug. Tijd genoeg dus om even na te kaarten met assistent bondscoach Jean-Christophe Hougardy: "Ik ben ontgoocheld dat we de wedstrijd tegen

Nederland niet wonnen, want nu komen we wat terug van een kale reis en lijkt alles negatief, terwijl ik het zo niet ervaar. Sinds twee jaar hebben Michel en ik een traject afgelegd met deze ploeg, dat op heel wat bijval kon rekenen. Onze tegenstanders hebben ons na de wedstrijden gefeliciteerd met onze spelstijl en aanpak. Ze vonden dat België op de goede weg was. We hebben keuzes gemaakt en een eigen spelstijl ontwikkeld in functie van onze mogelijkheden en tekortkomingen. We hebben bij voorbeeld 6-0 verdedigd, eerder dan onze offensievere dekking van vroeger, omdat we die geen 60 minuten konden volhouden op dit niveau. De laatste wedstrijd tegen Nederland schrijf ik voor wat de eerste helft betreft op het conto van de ontgoocheling, de come-back in de tweede helft is eergevoel, de nederlaag in de slotfase, dat is sport. Tegen Slovenië spelen we lang goed mee, we maken over de gehele wedstrijd 7 technische fouten, dat is echt goed volgens internationale standaarden. Er is ook hard gewerkt gedurende dit toernooi en in de aanloop ernaar toe. Onze dagen begonnen om 8 uur 's morgens en eindigden om 11 uur 's avonds: we maakten video analyses voor de spelers, van onze eigen wedstrijden en die

van onze tegenstanders, er werd individueel gesproken met de spelers, collectief, er werd getraind op de zaken die we wilden brengen, overlegd, bijgestuurd... Ik stel een aantal zaken vast, die we nog verder zullen moeten evalueren, binnen de staf, de topsportcommissie en met de groep en de clubs. Zo zie ik bijvoorbeeld dat onze groep relatief gezien ervaren is: de meeste spelers zijn vaste waarden binnen clubs op het hoogste niveau in België, ondanks het feit dat ze junior zijn. Toch hebben ze last met het niveau op dit toernooi. Dat komt omdat de Belgische competitie nog toelaat een foutje recht te zetten, terwijl hier elke misstap genadeloos wordt afgestraft. Het scherp van de snee hier is scherper dan in de Belgische competitie. Hier liepen ook al heel wat profs rond, bij de Zweden, de Slovenen, en zelfs bij de Nederlanders (in het buitenland dan). Elke bijkomende activiteit die wij als groep kunnen hebben zal de kloof verder verkleinen, zowel meer internationale wedstrijden als bijkomende training. Maar er moet afgewogen worden wat kan: financieel, voor de spelers en voor de kalenders. En alles moet ook passeren langs intensievere werking op clubniveau. Waar leggen de clubtrainers de lat voor hun spelers? Waar leggen de clubs de lat voor hun trainers? Hoeveel Belgische trainers hebben nog voeling met internationale standaarden? Eigenlijk zouden we het voor hen mogelijk moeten maken mee te komen naar dergelijke toernooien en achter de schermen mee te kijken, naar de

manier van werken, ook van de andere ploegen. Van een federatie kan je moeilijk verwachten dat ze nog veel aan fysiek werkt, of aan basistechniek. Dat moet op clubniveau gebeuren, maar dan moet de lat voor de internationals ook op een niveau komen dat hen toelaat internationaal mee te kunnen, en niet louter in de Belgische competitie. We mogen ook wel niet vergeten dat dit een zware loting geweest is. Het traject van deze selectie loopt nog tot de WK kwalificatie in januari 2011, daar moeten we voluit voor gaan.

Zweden - België 32-23

Belgie: 2x2'

Letkens (60'), Luxem, Bogaerts 6 (1/1 pen), Robijns 3 (1/2 pen), T. Bolaers 2, N. Bolaers 6, Qerimi, Neuville, Wertelaers 3, Luyten 1, Vander Goten, Vanderstraeten 3, Jurdan, Danesi

Belgie Slovenie 29-36

Belgie: 2x2'

Letkens (25'), Luxem (35'), Bogaerts 8 (2/3 pen), Robijns 4 (3/4 pen), T. Bolaers 4 (2/2 pen), N. Bolaers 2, Qerimi 4, Neuville, Wertelaers 3, Luyten, Vander Goten, Vanderstraeten 2, Jurdan 2, Danesi

België - Nederland: 37-38

Belgie: Letkens (25'), Luxem (35'), Bogaerts 4, Robijns 14, T Bolaers 4, N Bolaers 3, Neuville 2, Vander Goten 3, Jurdan 2, Wertelaers 1, Qerimi 1, Vanderstraeten 2, Danesi, Wauters

De U18: welkom in de Europese realiteit

De VHV koos ervoor om het EK kwalificatietoernooi van de U18 zelf te organiseren. De internationale waardeverhoudingen zijn in deze leeftijdscategorie nog niet bekend en de VHV wilde alle omgevingsfactoren zo goed mogelijk in de hand hebben om de ploeg optimaal te laten presteren. De organisatie vond uiteindelijk plaats in Doornik. De sporthal, die destijds gebouwd werd voor de intussen ter ziele gegane basketclub Estaimpuis, leent zich perfect voor dergelijke organisaties en het plaatselijke ESTU Tournoi bleek een uitermate dynamische partner.

Alex Jacobs en co hadden een relatief beperkte voorbereiding afgewerkt in eigen land, met enkele trainingsstages en wedstrijden met wisselend succes tegen Belgische en Franse seniorenploegen. De Scandinavische tegenstand uit Noorwegen en IJsland bleek evenwel al snel van een heel ander kaliber te zijn. De Belgen pakten uit met een offensieve dekking, die de IJslanders uit hun normale spelpatronen dwong, maar de bezoekers vonden toch de nodige oplossingen via hun stevige cirkelspelers. De Belgen misten verdedigend de kracht om hun IJslandse leeftijdsgenoten af te stoppen en de Belgische opbouwrij vond moeilijk het juiste tempo om de verdediging van de tegen-

standers uit elkaar te spelen. Bij 10-15 aan de rust was al duidelijk dat het moeilijk zou worden, maar de Belgen gaven niet op en vooral de rechterkant deed het goed, met Ruben Mathijs en Ben Luyten. De derde tijdstraf (en dus de rode kaart) voor Stéphane Gérardon na 40 minuten kwam echter veel te vroeg, want de lange middenman is een sleutelspeler in de Belgische ploeg. Het werd uiteindelijk een 33-24 nederlaag voor België.

De Noren hadden indruk gemaakt tegen Oekraïne (32-25). Hun rechteropbouw, Eivind Tangen, bleek een echte topper. Hij was pas 17 geworden de week voor het toernooi, maar had wel met zijn club Fyllingen gespeeld in de Champions League. Daarin scoorde hij 21 doelpunten, tegen onder andere HSV Hamburg en Ciudad Real. Een naam om te onthouden dus, hij werd overigens ook uitgeroepen tot beste speler van het toernooi. De wedstrijd tussen de Belgen en de Noren werd integraal uitgezonden via een aantal Waalse regionale zenders, een primeur voor een Belgische jeugdselectie. Het werd een mooi kijkstuk, waarin de Belgen complexloos meespeelden, maar wel een lesje kregen in efficiëntie. De Belgen troffen in de eerste helft ook tot zes maal toe het doelhout. Doelman Sam Theysen weerde zich als een duivel in een wijwatervat, maar de Noren waren gewoon een klasse te sterk. De 15-42 eindstand is er dan ook een om snel te vergeten,

maar de publieke opkomst (600 toeschouwers) en de mediabelangstelling waren een opsteker.

De tweede wedstrijd van de dag, tussen IJsland en Oekraïne leverde één van de mooiste randmomenten van het toernooi op. Toen de CD met de Oekraïense hymne haperde en het even pijnlijk stil werd, reageerden de Oekraïners heel ad rem door allen samen hun

volkslied uit volle borst te zingen, van A tot Z. Sportief verging het de Oekraïners net iets minder, want ze verloren met 27-32. Daardoor waren de voornaamste beslissingen gevallen voor de slotdag. Maar op de laatste dag wilden de Skandinaven de kers op de taart zetten in hun prestigeduel, de Belgen en de Oekraïners wilden de eer redden.

Het werd een felbevochten wedstrijd tussen de België en Oekraïne. De Belgen zetten een achterstand bij het wedstrijdbegin recht en namen de wedstrijd in handen. Bij de rust stonden de Belgen 16-15 voor, met een achterlijn die beter draaide dan de eerste twee dagen. Gaandeweg begonnen onze landgenoten meer en meer in hun kansen te geloven, maar in de laatste 10 minuten draaiden de Oekraïners toch nog de rollen om, zodat de thuisploeg alsnog met lege handen achterbleef. IJsland en Noorwegen maakten er een knap kijkstuk van, met snel en fysiek handbal. Pas in de slotfase konden de Noren het laken naar zich toe trekken (30-35).

Bondscoach Alex Jacobs was achteraf nuchter in zijn evaluatie: "Dit is de Europese realiteit, of we het leuk vinden of niet. Mijn ploeg is momenteel onvoldoende uitgebalanceerd voor

16

dit niveau. Ik mis eigenlijk een echte rechteropbouw, een linkerhoek en een pivot. De blessures van Axel Van Ginniken en Jasper Roelants komen ook ongelegen, maar daar zal elke ploeg wel zijn deel van hebben. Uiteindelijk zijn de spelers die het best tot hun recht komen zij die al één of twee jaar bij de senioren spelen, zelfs op een iets lager niveau, zoals Ben Luyten, Sam Theyssens of Ruben Mathijs. De fysieke kant van deze wedstrijden heeft niets meer te maken met onze Belgische juniorencompetitie. Ik denk dus dat we toch met onze clubs moeten gaan praten over de manier van werken bij de junioren, ook over de trainers die we aan die leeftijdscategorie ter beschikking stellen. In principe moeten we daar ook meer kwaliteit kunnen brengen en dat is een budgettaire keuze. Ten slotte zie ik

dat de Noren en de IJslanders op de leeftijd U18 al een 20-tal interlands gespeeld hebben. Daar zijn wij nog ver af en dat gebrek aan ervaring speelt onze jongens parten. Maar daarvoor zitten onze kalenders potdicht: de kadetten spelen provinciaal en op VHV-niveau, en de provinciale kalenders zijn verschillend van provincie tot provincie. Zoek dus maar eens een vrij weekend. De betere kadetten zouden zich moeten beperken tot de VHV-competitie en goede toernooien met de club en selectiewerking via de federatie. Het aantal kwalitatief hoogstaande toernooien vermindert trouwens ook. Ik heb de indruk dat de meeste toernooien eerder dienen om de clubkas te spijsen met hamburgerverkoop dan om sportieve kwaliteit aan te bieden..."

België - IJsland 33-24

Voor België: 5 x 2'

Theyssens (50'), Plessers (10'), Mendes (doel)
Glessner 6 (1/1 pen), Geradon 3, Spooren 1, Linze, Devisch 2, Mathijs 4, Luyten 5, Stulens 1, Jackers 2, De Pillecyn, Kostic

België - Noorwegen 15-42

Voor België: 4 x 2'

Theyssens (30'), Plessers, Mendes (30') (doel)
Glessner 4, Geradon 2, Spooren, Devisch 3, Mathijs 2, Luyten 1, Stulens, Jackers 3, De Pillecyn, Beckers, Kostic

België - Oekraïne 28-30

Voor België: 3 x 2'

Theyssens (60'), Plessers (doel)
Glessner 9, Geradon 4, Spooren, Devisch 7, Mathijs 3, Luyten, Stulens 1, Jackers 4, De Pillecyn, Kostic, Beckers, Ooms

David Van Dorpe

OOST-VLAANDEREN: Personalia

Het rommelde wat in enkele Oost-Vlaamse clubhuishoudens in het tussenseizoen. **Peter Beeckman** keert terug naar Don Bosco Gent. Zijn voorganger **Geert Debusschere** zal volgend seizoen T1 worden bij HKW Waasmunster. **Eddy De Vlieger** zal intussen binnen de club de beginnende trainers begeleiden. **Fred D'Hollander** (foto rechts) wordt de nieuwe trainer van Elita Lebbeke, en **Bart Van Ransbeeck** (foto links) wordt er jeugdcoördinator.

'Had het handbal maar een ploeg in de Champions League'

VRT-journalist Kris Meertens vreest nog meer besparingen op de sportredactie

Met zijn lange, zwarte lokken was Kris Meertens (51) altijd een opvallende verschijning op het VRT-scherm. Vanaf het moment dat hij de sportverslagen presenteerde tot hij zelf als sportreporter op pad trok. Hij is ook één van de verslaggevers die oog heeft voor de zgn. nevensporten – alles wat in België niets te maken heeft met voetbal, wielrennen of tennis – en zelf was hij vroeger – gezien zijn rijzige gestalte – een fervent basketter. Maar je mag hem overal naartoe sturen, steeds komt hij terug met een leuke reportage. Ook langs de handbalterreinen was hij af en toe te zien en dus ging Handbal X-tra hem in het Antwerpse opzoeken voor een leuke babbel over journalistiek, sport en... bezuinigingen.

18

'Nadat ik afgestudeerd was als A1 in de communicatiewetenschappen in Antwerpen, ben ik in de reisbranche terecht gekomen,' begint hij. 'Ik was gids, animator en noem maar op, waardoor ik vrij veel in Italië, Spanje en Tunesië zat.

Maar toen ik 30 jaar werd, vond ik het welletjes en deed ik mee aan een VRT-examen voor sportjournalist. Samen met o.a. Michel Wuyts en Wim Heidbuchel slaagde ik en aanvankelijk moest ik vooral het sportnieuws presenteren. Een klein groepje slechts met o.a. Wouter Vandenhaute en dat was een leuke bedoening. Maar dan werd ik door het geluk gediend dat Louis De Pelsmaecker, de redactiesecretaris onder sportchef Marc Stassijns, het basket voor bekeken hield en mij heel collegiaal de kans bood om over die sporttak verslag uit te brengen.'

Uitgerkend jouw favoriete sporttak...

'Ik heb inderdaad lang gebasket. Dat gebeurde op het legendarische Stuivenbergplein bij Antwerpse, waar ook jongens als Werner Goormans, Ronny Dujardin, Fred Van Besten en ex-international Eddy Mens speelden. Wij

wonnen de Beker van Antwerpen en haalden de finale van de Beker van België. Later volgden voor mij nog Mercurius, Berchem, Lint en Gembo, dat toen nog in de provinciale reeksen speelde.'

Je bent ook een motorcrossfan?

'Ja, ik vind motorcross ook iets geweldigs, hoewel ik eigenlijk niks van motoren afweet en ik ook niet kan inschatten wat een motorcrosser allemaal moet kunnen verdragen. Maar als commentator kende ik wel de verhalen van de vele grote motorcrossers die ons land heeft voortgebracht. Ik kon met nogal wat enthousiasme over die sportmannen en hun prestaties praten. Vooral voor iemand als Stefan Everts had ik een grote bewondering en hij kon het ook nog goed overbrengen in een reportage.'

Ik ontmoette je ook al op de Olympisch Spelen van Atlanta in 1996...

'Klopt. Ik heb intussen vier Olympische Spelen achter de rug.'

Je geraakte in Vlaanderen nogal bekend met je schitterende commentaren tijdens de vorige Olympische Spelen in Peking, waarin Tia Hellebaut en de 4x100 aflossingsploeg medailles haalden.

'Ach. Je moet soms ook een beetje geluk hebben bij je commentaren. Het gebeurde haast op de laatste dag en België had nog geen enkele medaille behaald en dan plots binnen een korte tijdsspanne halen we er verschillende. Bovendien had ik die medailles voorspeld en naarmate de competitie vorderde, ben ik er mee in opgegaan. Blijkbaar vonden ze dat op het thuisfront nogal speciaal. Ach, hetzelfde

gebeurde indertijd met Dirk Abrams, toen hij België in het korfbal voor het laatst wereldkampioen zag worden tegen Nederland in 1991 na een bijzonder boeiende match.'

Vanwaar je grote algemene belangstelling voor verschillende sporten?

'Daarvoor heb ik veel te danken aan mijn broer die negen jaar ouder is dan ik. Met hem ben ik echt naar alle mogelijke sporten gaan kijken. Het is ook met hem dat ik het handbal ontdekte in de tijd van Sus Weyn, of van Koen en Dirk Verhofstadt bij Lebbeke. Zo ontdekte ik ook de eerste prof die in België kwam handballen, de Noor Urdal. Die was al een uur voor de match begon aan het stretchen en de meesten vonden dat 'ne rare'. Maar ik ging ook kijken naar de sterke periode van Brabo in het volley. In het biljarten was ik gefascineerd door het toenmalige duel tussen Raymond Ceulemans en de Japanner Kobayashi. Ik blijf dat graag zien, maar jammer genoeg zijn we daarin te beperkt in tijd.'

Blijft de klassieke vraag in het handbalmilieu: waarom brengen jullie onze sport niet méér op tv?

'Ik geef toe dat er qua accommodatie al wel één en ander verbeterd is, dat de captatie meestal op een degelijke manier kan gebeuren. De finale van dit seizoen was een echte thriller. Maar ik zou willen dat de nationale ploeg beter presteert, dat ze bij de eerste twee eindigt in een poule. Want hoe je het ook draait of keert, de nationale ploeg blijft het uithangbord van een sport. Zo hebben we in het basket ook de laatste campagne van de Belgian Cats niet meer gevolgd, omdat ze gebeurde zonder Ann Waters. Nu zij dit seizoen blijkbaar wél meedoet, heeft de ploeg weer kwalificatiekansen en volgen wij ze wél. Wees ervan overtuigd dat een goede nationale ploeg doet kijken, zeker in de zgn. kleinere sporten. Want hoe goed en spannend Bocholt - Tongeren ook was, de mensen kunnen die wedstrijd moeilijker plaatsen dan b.v. een België - Nederland.

Pas op, ook in het basket heb je soms wedstrijden die we uitzenden en die op een verplicht nummer lijken, maar de nationale ploeg kan ook een uithangbord zijn als ze speelt met topers als Hervelle, Van Rossom en NBA-speler Mbenga.'

Nog andere handicaps voor handbal op VRT?

'Er ontbreekt ook een ploeg die b.v. in de Champions League ver geraakt, zoals in het volley. Maar dat lijkt me nog niet meteen voor

binnenkort.'

Zeker nu er op VRT ook besparingen gepland worden. Ook op gebied van sport.

'Kijk, ik ben een geweldige fan van voetbal en wielrennen, maar ik ben akkoord dat er té veel wordt uitgezonden. Soms buiten propertes. Maar het is juist dat er besparingen moeten doorgevoerd worden. Zo werden dit jaar al de Ronde van Romandië en de Ronde van Zwitserland uit de programmering geschrapt.'

Op welke basis worden sommige zaken geschrapt?

'Het hangt er een beetje vanaf of er Belgen in voor komen die winstkansen hebben, zoals b.v. het geval is met Rutger Beke in de Iron Man triathlon in Hawaï. Of de kans dat er een Belg in een bepaalde sport wereldkampioen kan worden. Anderzijds hang je soms ook vast aan sommige globaalcontracten. Zo heb je een té grote versnippering in het voetbal: elke dag voetbal is van het goede te veel. Soms krijg je zelfs een Europese finale die tweederangsvoetbal brengt zoals in Fulham - Atl. Madrid, dat in schril contrast stond met b.v. Inter Milan - Bayern München. Maar dat is de consequentie van sommige contracten. Of is het normaal dat Standard met zijn invallers aantreedt in de Beker van België en moeten wij dat dan uitzenden? En Anderlecht was ook niet helemaal ontevreden dat ze door Cercle uit de beker gewipt werd.

Je kan ook niet alles uitzenden. Maar over de niet-deelname aan sommige manifestaties kan je discussiëren. Voorlopig gaan we niet naar het EK zwemmen in Boedapest, hoewel daar achttien Belgische zwemmers deelnemen, met mogelijk toch wel enkele finalekandidaten. Eigenlijk moeten we dat uitzenden, maar ik betwijfel of het doorgang zal vinden.'

Heb je in meer dan twintig jaar sportverslaggeving bepaalde evoluties gezien?

'Naar de grote sportgebeurtenissen wordt even veel gekeken als vroeger. Maar voor de andere manifestaties zien we meer een afglijden naar het internet. Het kost weinig en de openbare omroepen zenden het niet altijd uit. Het zal allicht nog wel niet voor de eerste drie, vier jaar zijn, maar ik vraag me af of niet stilaan alle matches uit de zaalsporten binnenkort via internet zullen te bekijken zijn. Ik geef toe: de beleving zal dan anders zijn.

Maar niks is blijvend geldig. Drie, vier jaar geleden had Sporza veel geld en werd een contract afgesloten om alle GP motorcross

te volgen. Maar nu verliepen die rechten en de prijzen die ze vragen, zijn nu niet meer te betalen. We hebben nog alleen de samenvattingsrechten voor de twee reeksen. Dat was een bom in het motorcrosswereldje, waar ze in het (rijke) verleden verwend werden met vijftien rechtstreekse uitzendingen van alle Grote Prijzen. Maar de echte 'diehards' blijven toch zelf naar alle crossen gaan.'

Je hebt in al die jaren allicht een reeks plezierige en minder plezierige anekdotes meegemaakt...

'Ik zal beginnen met enkele minder prettige herinneringen. In het begin van mijn carrière moest ik het sportnieuws presenteren. Het was de derde keer dat ik op het scherm kwam en de Rode Duivels hadden die avond een match gespeeld. Na het verslag zeg ik dan: 'En nu een overzicht van de stand in groep 5'. Normaal had daar dan een 'pancarte' moeten verschijnen met de stand, maar die kwam niet. Ik zat zenuwachtig op mijn stoel te schuiven. Ik herhaalde het nog eens dat de stand er aan kwam, maar weer kwam die niet. Voor het algemene nieuws was daar Jan Holderbeke, ook pas nieuw in het vak was en hij wist evenmin wat hij daarmee moest doen. Dan zit je te sterven op je stoel. Enkele dagen later ging ik naar een feestje bij Marc Uyterhoeven en plots zegt die: 'Och ja, ik heb hier nog een filmpje opgenomen. Komen jullie eens kijken?' Had hij mij helemaal geïmiteerd, pruikt met lange haren inbegrepen, en hij herhaalde op zijn hilarische manier hoe de stand in groep 5 eruit had moeten zien. Enfin, alles kan beter, weet je wel!'

Nog één, Kris!

'Finale van de Beker van België ijshockey. Niemand wou het doen. Ik had het al eens gedaan, maar ik moest in de namiddag nog ergens anders naartoe, zodat ik pas op de valreep in ijsbaan Die Swaene arriveer. De regisseur snelt naar me toe en vraagt of ik toch vooraf nog gauw bij beide ploegen een interviewtje kan afnemen om te peilen naar hun verwachtingen. Ik dus de kleedkamer binnen en ik vraag wie de aanvoerder is. Ik laat die man iets vertellen en ik besluit - in aanwezigheid van de ganse ploeg - met te zeggen dat ik Geel heel veel succes toewens. Waarop die aanvoerder droogjes antwoordt dat ik wel in de kleedkamer van de Phantoms zat, de grote concurrent van die avond. Dan zak je gewoon door de grond...'

Maar er waren ook leuke herinneringen, Kris!

'Natuurlijk. Ik was naar het WK driekwart triathlon geweest in Nice en onze landgenoot Luc Van Lierde had daar gewonnen. Ik kom terug op de redactie en krijg complimentjes van mijn grote baas Marc Stassijns, en of ik geen zin heb om mee te gaan naar de eerste Iron Man in Hawaï. Natuurlijk wel. Wij zaten daar in de perszaal met twee Belgen, Dirk Gerlo van de radio en ik dus, naast wel een twintigtal Duitsers. Want die waren zeker dat één van hun poulains daar zou winnen. Maar Van Lierde komt samen met de Duitse favoriet uit het water en in het fietsen rij je hem er ook niet af. Die Duitsers komen toch even polsen hoe snel Van Lierde de marathon loopt. Als we antwoorden dat hij gewoonlijk wel 2u40' haalt, worden ze bleek om de neus, want hun atleet had nooit beter gedaan dan 2u50'. Dus die onbekende Belg kon dat daar winnen! Maar Van Lierde krijgt drie minuten tijds straf, in de eerste tien kilometer haalt hij niet meer zijn normale niveau en de Duitsers fanatiek aan het supportereren voor hun atleet. Toen Van Lierde er op drie, vier kilometer van het einde toch nog overging, zijn we maar stilletjes de perszaal ontvlucht. Luc Van Lierde daar als overwinnaar over de eindstreep zien komen gaf een fantastisch gevoel. Het was een gok om daar naartoe te gaan, maar het was een gok die loonde en groot nieuws in België.'

Andere momenten die je niet vergeet?

'De eerste Olympische Winterspelen van Kevin Van der Perren in Salt Lake City. Een zaal van 30 000 toeschouwers, waar normaal Utah Jazz haar wedstrijden in de NBA speelde. Hij lukte al zijn sprongen, kreeg daar eigenlijk te weinig punten voor, maar was zo gelukkig. Een fantastische sfeer, vond ik. Of de Spanjaarden die in het basket de verwaande Amerikaanse basketprofs een lesje in bescheidenheid gaven. Of om te tonen hoe mooi en eerlijk het er in de sport kan toegaan: het duel Everts - Tortelli om de wereldtitel in het motorcross. Everts moest in de laatste GP van het seizoen twee keer tweede eindigen om wereldkampioen te worden. Tortelli won de twee reeksen en Everts moest in de eerste reeks nog een Duitser laten voorgaan en verloor op die manier een wereldtitel die voor het grijpen lag. Maar Tortelli was die dag gewoon de beste. Ook dat is sport in al zijn schoonheid.'

Marcel Coppens

Jeugdinales in beeld

Gabrie Rietbroek verlaat Bocholt, maar niet het handbal

Het was balen voor Gabriele Rietbroek na de voor Bocholt desastreuze ontknoping van titelfinale II. 'Dit is zwaar om te verteren,' aldus de Nederlandse succetrainer, 'eerste worden in de reguliere competitie, eerste in de play-offs, finalist in de Beneliga, en uiteindelijk zonder prijs eindigen. Dat komt hard aan. We hebben niks tastbaars, enkel de herinnering aan een mooi seizoen. Jammer voor deze fantastische groep spelers, voor het fantastische clubbestuur en voor de fantastische supporters. Iedereen heeft vanavond genoten van een onuitgegeven thriller, maar Bocholt werd daar niet voor beloond...' Drie weken later ontmoeten we elkaar opnieuw. Op een zonnig terras en voor een rustige terugblik. Of de ontgoocheling al verteerd is?

24

'Ach ja... in principe was ik daar redelijk snel mee klaar omdat ik de dagen na de finale de wedstrijdfilm wel 20 keer heb bekeken en geanalyseerd. Mij werd al gauw duidelijk waar we hadden gefaald. En dan kun je twee dingen doen: ofwel daarover zitten treuren, ofwel leren uit je fouten. En de lessen die Bocholt moet onthouden zijn één, de jongens moeten met de tijd leren spelen. En twee, dat dit soort wedstrijden worden beslist in details. De ploeg was niet meer fris in het hoofd en dan doen details ze de das om. De meest frisse ploeg heeft gewonnen. Mentaal waren we goed voorbereid, maar op het einde van de slijtageslag niet helder meer. Jammer, ik had me mijn afscheid anders voorgesteld. Dat we na die mooie jaren niets tastbaars hebben neem ik mee als frustratie.'

Succetrainer

In 2006 streek Gabriele Rietbroek neer in Bocholt. Het werd een succesverhaal. Meteen promoveerden de Noord-Limburgers naar de

toenmalige eredivisie en hun eerste seizoen topklasse sloten ze af met een zesde plaats. Het jaar nadien was Bocholt dé revelatie met een derde plek na Tongeren en Hasselt en anno 2010 zit nog fris in het collectieve handbalgeheugen. Dergelijke prestatiecurve kan enkel van een succetrainer zijn...

'Dat weet ik niet, daar ben ik echt niet mee bezig,' lacht Gabriele Rietbroek, 'al kan ik inderdaad wel een mooi palmares voorleggen. Landskampioen en bekerwinnaar met de heren in Nederland, drie keer kampioen en drie keer de beker gewonnen met de dames van Swift Roermond. Ik heb in mijn trainerscarrière altijd succes gehad op sportief vlak... Maar het succesverhaal van Bocholt is wel het resultaat van jaren keihard en planmatig werken. Ik had met het clubbestuur een project uitgewerkt, een vijfjarenplan met finaal de landstitel als objectief. Daar hebben we systematisch naartoe gewerkt, elk jaar opnieuw de kern specifiek aangevuld met nieuwe spelers op bepaalde posities. Altijd spelers die pasten

in mijn strategie én in de cultuur van de club. Voor de competitiestart in september heb ik gezegd: ik ga voor het kampioenschap. Ik zag de spelers ongelovig opkijken, zo van: wat zegt ie nou weer? Maar ik wist exact wat ik wilde. Ik kende de sterkte van mijn ploeg én van de Belgische competitie. We hebben het hele seizoen goed gepiekt, op het juiste moment stonden we er, behalve in die ene bekermatch tegen Hasselt. Die overigens op een heel slecht moment kwam, totaal verkeerd gepland in de kalender. Voor de rest is alles volgens plan verlopen. Jammer dat het uiteindelijk een seizoen van net niet is geworden...

Motivator

Gabrie Rietbroek kent het handbalwereldje van haver tot gort. Gepokt en gemazeld bij het legendarische Sittardia waarmee hij 9 jaar landskampioen werd (‘Het werd haast routine, om zeven uur wonnen we ‘t kampioenschap en om acht uur was iedereen weer thuis. Het was na al die jaren zo gewoon geworden...’), later kampioenenmaker in Nederland en ook in ons land met succes als trainer actief. Insiders beweren dat hij een supermotivator is...

Gabrie Rietbroek: ‘O ja? Ik ben wel een trainer die naast het technisch-tactische vind dat je één, plezier moet hebben in het spelletje, en twee, dat je het beste uit jezelf moet halen. Dat ben je niet verplicht aan mij, dat ben je jezelf en je ploegmaats verplicht. Ik ben iemand die graag samen met anderen objectieven uitzet en die samen probeert te realiseren. En wat het mentale aspect betreft valt er nog zovél te doen. Ik ben eerder een mental coach dan een technische trainer. Omdat ik vind dat het mentale aspect het leeuwendeel uitmaakt van het totale plaatje. Dat heeft me altijd geïntrigeerd en eigenlijk vind ik het jammer dat ik nooit op een professionele manier die mental coaching heb kunnen aanpakken. Een trainer heeft daar nauwelijks tijd voor, want iedereen wil resultaten, successen. Dat mentale aspect verder uitdiepen, daar zie ik in de toekomst nog een missie in...’

Kritiek

Voor de Belgische nationale ploeg spaart Gabriele Rietbroek zijn kritiek niet. ‘Gebrek aan karakter én ambitie,’ vindt hij van onze nationale trots. ‘Alles begint met ambitie,’ aldus Gabriele Rietbroek, ‘en dat is wat ik bij de Belgische spelers

soms mis. Ik heb het altijd een eer gevonden om voor Oranje te mógen spelen, ook al heeft me dat een aardige stuiver gekost. Belgenervaar ik soms als gemakzuchtig. Als je geen ambitie hebt blijf je onder de kerktoren spelen. En dan moet je je achteraf afvragen: heb ik nou echt het beste uit mezelf gehaald? In België spelen nog altijd twee gedachten mee: op een hoog niveau handballen én een maatschappelijke status verwerven. Zover is men in Nederland al, dat men die combinatie durft te scheiden. Door bijvoorbeeld je studie te spreiden, of je professionele ambities voorlopig op te bergen. En dan voor enkele jaren naar het buitenland trekken om je op een hoger niveau te vervolmaken. In Nederland is men daar al aan toe, bij jullie gebeurt het nog te weinig. Omdat in België de spelers nog altijd riant vergoedingen opstrijken zonder dat ze veel return moeten geven. De trainingsarbeid is niet in verhouding, begrijp je, en dat leidt tot gemakzucht. Waarom zouden ze naar het buitenland gaan? Waarom zouden ze meer trainen? Waarom zouden ze zelf investeren? In Nederland trainen Volendam en Emmen al 8 tot 9 keer per week. In Geleen tot 6 keer per week, plus trainingen op school. Die clubs staan op de drempel van professionalisering. Je moet op zijn minst de ambitie tonen om een stap hogerop te zetten...’

Boodschap

Gabrie Rietbroek had al eerder besloten afscheid te nemen van Bocholt. Niet omdat hij naast de prijzen greep, wel omdat hij het op zijn 65ste wat kalmer aan wilde doen. ‘Om meer tijd te kunnen vrijmaken voor echtgenote, kinderen en kleinkinderen,’ stond er in de persmededeling van de club. Dus toch geen afscheid van het handbal?

Gabrie Rietbroek: ‘Helemaal niet, ik blijf actief betrokken bij het handbal, maar wil wel zelf mijn agenda bepalen. Dus geen vier avonden per week meer op de handbalvloer, want dat gaat na 32 jaar ten koste van je familie en daar heb ik geen zin meer in. Spelers begeleiden, technisch directeur zijn bij een of andere club, maakt niet uit waar, als ik maar met mensen iets kan opbouwen. Ik ben ook nog steeds nauw betrokken bij de Limburgse Handbaldagen.’ Bij wijze van afscheidsgeschenk gaf Gabriele onze vice-kampioen ook nog een boodschap mee. ‘Bocholt moet vooral Bocholt blijven, een club met een eigen karakter die stap voor

stap aan een doelgericht programma werkt. Met een trainer of technisch directeur die zorgvuldig over dat project waakt. Twee, het clubbestuur zal aan een budgettaire upgrading moeten werken. Sponsors zoeken, werk maken van businessseats, zeker in die nieuwe topsporthal. En last but not least, zorgen voor een intensieve eigen jeugdwerking en begeleiding van talent. Want dat aspect wordt nog onvoldoende gekoesterd....

26 Weet je, jullie hebben toch die Topsportschool in Hasselt? Daar zit talent, veel talent. Maar, als die jonge spelers afstuderen en terugkeren naar hun club, vallen ze plots terug van 8 à 9 trainingen per week op drie à vier clubtrainin-

gen. Als het Belgische handbal verder wil evolveren zullen er clubs moeten opstaan die zeggen: wij gaan 8 à 9 keer per week trainen. Of er zullen talentrijke spelers naar het buitenland moeten trekken. Dat zorgt immers voor nieuwe impulsen, dat zet andere clubs of spelers ook weer aan tot meer ambitie. En misschien ter overweging voor de clubs: moet er geen beperking -of een totale stop- op het aantal buitenlanders worden gesteld om zo de eigen jeugd verplicht te laten doorstromen? Ach, het zijn maar bedenkingen, maar er zal toch iets moeten gebeuren. Om nog maar te zwijgen over die ongelukkige competitieformule met zes ploegen voor 1 daler...'

Cois Van Aelst

Planning VTS cursussen najaar 2010

ASPIRANT-INITIATOR

Aarschot: deze gaat door op 16/10, 23/10, 13/11 en 20/11/2010 telkens van 09u00 - 13u00u: folder te bekomen via gerrit.vertommen@handbal.be Er zullen nog een 3-tal bijkomende organisaties zijn: hou de website van de VHV (www.handbal.be) in het oog.

INITIATOR

Schoten: van 16 tot 25 augustus 2010 (vakantieformule): info en inschrijven via website bloso: www.bloso.be/VlaamseTrainersschool/AanbodOpleidingen

Buggenhout: najaar 2010: start begin september, eindigt eind november (gewone formule met lesdagen in de weekends): inschrijven kan vanaf begin juli 2010

TRAINER A (specifiek gedeelte)

Start in november 2010 (meer info volgt).

TOELATINGSVOORWAARDEN

1. In het bezit zijn van een VTS trainer B diploma
2. Geslaagd zijn in het algemene gedeelte trainer A dat sporttakoverschrijdend georganiseerd wordt: DIT KAN JE NU REEDS VOLGEN (info op www.bloso.be/VlaamseTrainersschool/AanbodOpleidingen). Bachelors en Masters in de Lichamelijke Opvoeding zijn hiervan vrijgesteld. Bij vragen: contacteer Gerrit Vertommen (DSKO) via 0486 90 67 46 of gerrit.vertommen@handbal.be Wil je de info over nieuwe cursusorganisaties als eerste via mail krijgen: registreer je dan via een mail naar gerrit.vertommen@handbal.be

Hilde Vanwezemael: “Totaal geen idee waarom het mis ging met Meeuwen”

In het begin van de voorbije competitie zag het er even naar uit dat Meeuwen – naar goede aloude traditie – opnieuw in aanmerking zou komen om een gooi te doen naar een nieuwe landstitel in het vrouwenhandbal. Maar plotse-ling keerde het tij. Niks lukte nog. Dieptepunt was het smadelijke gelijkspel tegen kandidaat-degradant Brussel. Het werden zelfs nog ‘maar’ play-downs. Tegen het einde van de competitie leek een licht herstel merkbaar. Maar met een tijdje ertussen heb je misschien een betere kijk op dit eigenaardige seizoen bij Meeuwen. Is dat niet zo, secretaris Hilde Vanwezemael?

Hilde Vanwezemael: “Ja en neen. Eigenlijk hebben we nog altijd geen pasklare verklaring voor die gedaanteverandering van onze ploeg. Mochten we die hebben, dan hadden we misschien nog vroeger kunnen ingrijpen. Nu hebben we begin februari met pijn in het hart de trainer en de hulptrainer vervangen, hoewel

we ook nog altijd niet weten of zij ook maar ergens ‘schuld’ aan hadden. Het ging echter van kwaad naar erger en dan blijven er niet veel mogelijkheden over voor een ambitieus bestuur. Er was een schrijnend gebrek aan vertrouwen bij de speelsters en hoe los je dat dan best op? Misschien door de minst slechte oplossing te kiezen van een trainerswissel? Hoe dan ook, tegen het einde van de competitie draaide het opnieuw iets beter, zonder dat we daarom al ‘hoera’ konden roepen.”

Lag er bij de spelersgroep misschien een reden voor het minder goed presteren?

“Ik denk het niet. Op één speelster na – die volgens mij op een goede manier vervangen werd – bezaten we identiek dezelfde ploeg als vorig seizoen. Natuurlijk was er het feit dat doelvrouw Anja Geusens gestopt was, dat Sylvie Aendekerk met enkele fysieke ongemakken sukkelde. Onze andere twee doelverdedigsters waren nog niet rijp voor de hoogste afdeling. Maar dat hadden we opgelost door Anja te

overhalen om er dit seizoen toch nog even bij te doen.”

Nog achterliggende oorzaken?

“Misschien is er nog wel één belangrijke reden. We hadden in het voorbije seizoenen verschillende meisjes die begonnen met universitaire studies en daardoor konden we minder samen trainen, zodat de automatismen soms ook niet zo vlot liepen. Dat was zeker niet ideaal. Voeg daar nog het klassieke aantal speelsters aan toe met lichte of zwaardere blessures en die dan na hun terugkeer nog niet dadelijk voor 100% renderen zoals je dat van hen gewend bent en je hebt al meteen een resem bijkomende oorzaken.”

Trek je daar nu conclusies uit naar het volgende seizoen toe?

“Wij willen absoluut opnieuw in een positieve geest beginnen aan het nieuwe seizoen. Wij willen ook duidelijk het accent leggen op de integratie van onze eigen jeugdige spelers in de eerste ploeg. In de jeugdreeksen toonden ze dat ze tot de beteren van Limburg hoorden en dus moeten die meisjes geleidelijk aan hun kans krijgen om zich in te passen in het eerste team, uiteraard omringd door een hele reeks ervaren speelsters. Met deze combinatie willen we opnieuw de play-offs halen. Onze ambitie is inderdaad niet verminderd.”

Nog andere versterkingen binnen gehaald?

“Eentje. Tenminste als je het hebt over speelsters voor ons eerste team. Anja blijft niet langer speelster en dus trokken we Lotte Verbelen (DHW) aan als onze nieuwe doelvrouw. Maar voor het overige komt er een deel jongeren bij.”

Met welke ambities beginnen jullie eraan?

“Duidelijk opnieuw om de play-offs te halen. Al dringen wij er – bij de vrouwencommissie van de bond – op aan, om de play-offs opnieuw met zes ploegen te laten beginnen in plaats van met vier. Want hoewel wij er dus een puntje tegen verloren: het verschil met ploegen als Brussel is zo groot dat je er onze speelsters nog moeilijk kan voor motiveren.

Persoonlijk – maar dat is een louter persoonlijke mening, hé! – ben ik tegen play-offs of play-downs. Wie het beste is na de reguliere competitie, zou de beste moeten zijn. Kijk naar Sint-Truiden: zij domineren de ganse competitie en ze pakken uiteindelijk niet de prijs die ze verdienen. Dat is geen goede weerspiegeling van de juiste waardeverhoudingen. Nu komt het erop aan dat je moet zorgen dat je erbij bent in de play-offs en dat je tegen dan je hoogste niveau en allemaal fitte speelsters kan inzetten om een titel te bemachtigen. Nee, dan kies ik voor het vorige systeem. Maar als we ons dan toch dienen neer te leggen bij het huidig systeem, dan kies ik voor play-offs met z'n zessen in plaats van met z'n vieren.”

“Enig voordeel van play-downs: jeugd kansen geven”

DHW Antwerpen ontgoocheld omdat op één puntje na play-offs gemist werden

Ondanks het afhaken van twee basisspelsters in de vorige transferperiode, bleef de ambitie van DHW Antwerpen in het voorbije seizoen hoog: ronduit de play-offs halen.

Groot was dan ook de ontgoocheling toen die eindronde met de betere ploegen op één puntje na gemist werd. De play-downs waren voor de Antwerpse ploeg van secretaris Inge De Vlam dan ook een maat voor niks. Of toch ook weer niet helemaal?

“We wisten dat we met de transfers van Svane Goossens en Silke Bäumer naar Initia Hasselt verzwakt waren. Maar dat hadden we nog wel kunnen opvangen, ware het niet dat we het hele seizoen door geteisterd werden door allerlei soorten blessures. Martine Byl moest b.v. al heel vroeg afhaken wegens een schouderletsel en zij stopte intussen met de actieve competitie. In december moesten wij zelfs noodgedwongen enkele ‘oudjes’ terugvragen zoals Kathleen Verelst en ook Bea Szekeley kwam erbij. Maar ondanks al deze aanvullingen kwamen we dus één puntje te kort en dat was echt een zware ontgoocheling voor de ganse ploeg.”

De play-downs werden dus een beproeving?

“Ach, er is een enorm verschil met de play-offs. Daar draait het om iets. In de play-downs waren de betere ploegen al zeker van het behoud na twee speeldagen en was de spanning om er iets van te maken helemaal verdwenen. Het was dus een kwestie om zo rap mogelijk doorheen deze periode te komen. Het enige positieve voor ons was dan ook dat we van de nood een deugd maakten en de zaken zo positief mogelijk opnamen door heel wat jongeren speelkansen te geven in ere-afdeling. Dat leek ons een zinvolle invulling van een moeilijke periode.”

Jullie kregen ook wel eens het verwijt dat de helft van de ploeg uit Hongaarse meisjes bestond.

“Je zou ook kunnen zeggen: voor de helft uit Belgische meisjes. Kijk, het is niet zo gemakkelijk om meisjes op een degelijk niveau te vinden die je zo maar kan inschakelen. Versterking vinden in België is zeer moeilijk en we

vissen allemaal een beetje in dezelfde vijver. En die vijver is wel bijzonder klein. Wij hebben een jaar eerder ook de Nederlandse markt verkend, maar ook daar is het niet evident om de geschikte speelsters te vinden, want de verplaatsing naar Antwerpen blijkt soms een moeilijk punt te zijn.”

Jullie haalden wel de topschutster in de Belgische competitie binnen...

“Wij hebben zeer veel te danken aan de relaties van Beate Prok. Zij haalde inderdaad Anett Szilagyi naar onze club en net als de andere Hongaarse meisjes, zegde ze toe om ook volgend seizoen bij ons te spelen.”

Zijn jullie intussen toch niet een beetje afgeroomd?

“Lotte Verbeelen verliet de ploeg voor Meeuwen, Jolien Haazen trok naar Turnhout, maar de basis is gebleven. We trokken overigens vanuit Frankrijk een nieuwe doelvrouw aan. We zitten nog met een vraagteken: de schouder van Maaïke Bogaert zou moeten geopereerd worden en we weten eigenlijk niet tot wanneer ze daarvoor onbeschikbaar zal zijn. Ik vind het ook jammer dat het handbal iemand als Silke Bäumer kwijt speelde. Na haar overgang naar Hasselt stopte ze midden in het seizoen en ze koos blijkbaar voor duathlon of triathlon. Jammer, want wij hadden ze bij DHW nog best kunnen gebruiken. Ze was een talentje.

Tijdens de play-downs vielen dan weer enkele speelsters zodanig op, dat ze komend seizoen kunnen rekenen op een stek in de kern van de eerste ploeg. Dat is b.v. zeker het geval met Joke Borgers, die helemaal ontbolsterde. Zij greep met beide handen de kansen die haar geboden werden.”

Kunnen de play-offs nog als doelstelling voorop gezet worden?

“Dat moet de minste van onze doelstellingen zijn. Eén kwakkelseizoen zoals datgene dat voorbij is, mag volstaan voor ons. Wij rekenen daarvoor op onze Hongaarse speelsters en op onze uitgebreide kern met veel speelsters uit de eigen jeugdwerking. Een ideale mixte, lijkt ons.”

Marcel Coppens

Doelman Peter Lamers stopt na 32 jaar handbal en 20 jaar eredivisie

Mooiste herinneringen aan glorie tijd Neerpelt, aan Evere en aan Lebbeke

Hij werd dit jaar 50 jaar en dat vindt hij een mooie leeftijd om zijn handbalpantoffels definitief aan de haak in zijn bureau te hangen. Peter Lamers heeft er dan ook 32 jaar opzitten als actief handballer, waaronder twintig jaar in ere-afdeling. En daar is de Limburger behoorlijk fier om. Een terugblik op een mooie carrière in drie provincies en steeds als doelverdediger. 'Al moet je daar een paar kwinten voor kwijt zijn,' geeft hij met voldoende zelfhumor toe. 'Mijn zoon mocht handballen, maar geen doelman worden. Nu is hij pivotspeler bij de kadetten van Atomix, de tweede gekste plaats in een team.'

30

Ondanks zijn rijke staat van dienst begon Peter Lamers vrij laat met handballen.

'Toen ik twaalf jaar was, kreeg ik bij een ongeval een zware beenblessure en sporten stond niet meer op het programma. Maar toen ik zeventien werd, sleurden ze me eigenlijk in het handbal. Eric Tielens kwam me halen. 'Ze hebben bij Neerpelt nog een doelman nodig, jij was ooit voetbaldoelman en in de schoolploeg stond je ook onder de lat,' argumenteerde hij. Een half jaar later stond ik bij de eerste ploeg. Je moet daar natuurlijk wat geluk in hebben en ik was uiteraard de doublure, want ik kreeg een leermeester van groot formaat in de persoon van Tienne Paesen. Ik maakte er elf jaar de glorie tijd van Neerpelt mee. Ik werd zes keer Belgisch kampioen en vier keer won ik mee de Beker van België. Weliswaar

meestal als doublure, maar als beginnend doelman kon ik me geen betere plaats indenken.'

Maar begon je toch niet stilaan de ambitie te krijgen om eerste doelman te worden?

'Mettertijd natuurlijk wel. Op een bepaald moment hadden ze me bij Neerpelt beloofd dat ik mijn kans zou krijgen en dat ze een tweede doelman zouden zoeken. Maar ze kwamen af met Wojzak en dat brak me eigenlijk zuur op. Dat vond ik een gebrek aan vertrouwen in mijn kunnen. De laatste twee jaren werkte ik ook in Brussel en de verplaatsingen begonnen ook in de kleren te kruipen. Zeker als je toch steeds op de bank moest postvatten. Bovendien kreeg ik in 1989 een dochter erbij en was het familiaal echt niet meer te doen.'

En dus maakte je de overgang naar Evere, dichter bij het werk...

'Op sportief gebied mijn beste jaren. Ik kreeg er volop mijn kans, ik was er eerste doelman, er was weinig concurrentie en in die periode heb ik nooit méér aanbiedingen gekregen dan toen. Hechtel, Kiewit, ze kwamen allemaal aankloppen, maar ik zat goed. Familiaal gezien zat ik in een periode dat we aan het bouwen waren en geld was er in die periode nog haast niet te verdienen. Tot ik na vier jaar Evere en na een seizoen dat die club gezakt was, toch de overstap maakte naar Beringen in eredivisie.'

Toch een keuze voor het geld?

'Nooit was er me meer geld beloofd als dat seizoen en nooit heb ik er minder van gezien.

Een seizoen om gauw te vergeten, zowel op sportief als op extra-sportief gebied. Ik had ook een hernia-operatie ondergaan, zodat ik een stukje van de voorbereiding en het eerste deel van de competitie miste. In het tweede deel van de competitie gebeurde het meer dan eens dat we niet aan een volledige ploeg geraakten. Eigenlijk was het een ideale tijd om te revalideren terwijl ik in het doel stond. Kwam er een bal wat te ver van me af, dan liet ik die gaan. Als ik opnieuw fit was, zou ik die wel opnieuw pakken. Op de laatste wedstrijd van de competitie kwamen we weer onvolledig toe tegen Hasselt en bij een vijfde forfait werden we geschrapt.'

En hoe verliep het verder?

'Vercauteren was me toen komen halen toen hij trainer werd bij Lebbeke. Ik woonde al wel in Tremelo, zodat ik er wel een uurtje rijden voor over moest hebben. Ik bleef er wel vier jaar en daardoor stond ik twintig jaar in ere-afdeling. Het leuke was, dat ik daar de jonge Lars Bertels als tweede doelman zag komen. Eigenlijk de ideale combinatie: twee doelmannen die haast gelijkwaardig zijn qua kwaliteit, waardoor je het ook kan aanvaarden dat de andere je al eens vervangt als je zelf een mindere dag hebt. Voor beiden eigenlijk heel acceptabel.'

Na die vier jaar wilde je dichterbij huis komen spelen.

'Juist. Haacht was immers vlakbij huis. Daar ging ik dan naartoe, we werden kampioen in eerste landelijke, maar we waren een aantal jaren een liftploeg. In 2002-2003 werden we dan toch kampioen in tweede nationale. Ik heb dan één jaar in eerste nationale meegegaan en we misten op het nippertje de promotie. Toen hield ik het voor bekeken. Het niveau was iets té hoog gegrepen en Lars Bertels kwam over. Ik bleef nog wel een jaartje als assistent-trainer toen we de promotie naar ere-afdeling afdwongen. Twee jaar heb ik niks

meer gedaan als speler. Ik deed nog wel mee in het regioploegje van Atomix, maar dat was niks voor mij. Ik was altijd een trainingsbeest geweest en ik kon me niet vinden in de mentaliteit om tijdens de pauze een pint te drinken en dan nog verder te spelen. Ik heb me toen ook terug getrokken als penningmeester - ik ben in het dagelijks leven al financieel beheerder in een bedrijf - en ik had er last mee om premies uit te delen, terwijl je zag hoe weinig sommigen daarvoor presteerden.'

Maar Atomix was niet jouw laatste club.

'Nee, want ik vond het nog wel een uitdaging om Leuven te helpen, een pas begonnen club waar ze nog een doelman nodig hadden. In het eerste seizoen speelden we al kampioen. Niet moeilijk met kerels als Ombelets, Delanghe en ikzelf in die ploeg. Twee seizoenen heb ik het vol gehouden en ik kon er nog behoorlijk trainen. Dit seizoen wilden we niet promoveren, omdat we nog niet klaar waren met de onderbouw.. Maar voor mij was het genoeg.'

Bepaalde redenen waarom je ermee stopte?

'Vijftig jaar is een mooie leeftijd. Dan is het welletjes geweest. En keeperstrainer worden is niks voor mij. Dan zit je weer met dezelfde reeks verplichtingen, want ik ben iemand die zich ook volledig engageert als hij iets toezegt. En dat wilde ik nu net even niet meer. Ik wilde wat meer 'quality time' voor mezelf en ik had een nieuwe uitdaging gevonden in het fietsen: met de mountainbike in de winter, met de koersfiets in de zomer. Ik heb er net de Ronde van Namen opzitten en zoals dat wel eens bij meer wielertoeristen het geval is, staat ook de beklimming van de Mont Ventoux op mijn verlanglijstje.'

Wat waren de mooiste periodes uit jouw carrière?

'Bij Neerpelt vormden we één klik, één groep die uitstekend aan mekaar hing. Dat

was samen uit, samen thuis. Daar kwam de ere-voorzitter nog in de kleedkamer binnen voor de match en die belofde een fles whisky voor iedereen of een vatje bier als we die match wonnen. Daar deden we het voor en dat vatje was ook leeg als we 's nachts naar huis gingen. Qua ambiance waren dat zeker mijn mooiste jaren in het handbal.

Sportief gezien, waren Evere en Lebbeke voor mij nochtans betere periodes. Er hangen nog foto's van boven mijn bureau, maar in Evere maakten we soms hilarische toestanden mee. We stonden in een ploeg met zeven, acht verschillende nationaliteiten. Ik was er soms de enige Belg en de voertaal was er het Frans. Soms kwamen er ook jongens langs die via het Klein Kasteeltje (opvangtehuis voor buitenlanders) gestuurd waren. Dan zei zo'n kerel dat hij nog in de Bosnische nationale ploeg gespeeld had, maar hij kon dan niet eens een bal naar doel werpen. Of je had het omgekeerde: een Portugees of een Tunesiër die kwam testen en die we haastig een papier lieten tekenen, want we zagen dat ze wel konden handbal spelen.'

Maar Neerpelt bleef wel de club van je hart?

'Ja zeker. Ik ben er opgegroeid. Mijn ouders zijn komen kijken toen ik daar speelde en ze missen nog steeds geen enkele match van de ploeg. Mijn vader is een tijdje voorzitter van de supportersclub geweest en ze hebben daar hun vriendenkring opgebouwd. Maar zelf ga ik nog weinig naar wedstrijden kijken.'

Je zei dat je nog wel handbalwedstrijden op tv volgt?

'Ik zag de finale van de Champions League in Keulen. Toen ik die beelden zag van 18.000 toeschouwers voor Kiel – FC Barcelona had ik

spijt dat ik niet mee was met een tiental mensen van de club. Ik tel zelf ook 25 Europese selecties met Neerpelt en in Alicante en in Denemarken speelden wij – als 'boerkens van den buiten' – voor duizenden toeschouwers. Dat was al een kippenvelmoment. Hoe moet het dan niet zijn met 18.000 supporters in de zaal. Als ik die beelden dan zie, dan denk ik wel eens dat ik er nog meer voor moeten doen had. Dat was echter praktisch onmogelijk: op maandag dadelijk van het werk in Brussel naar drie uren training in Neerpelt, op dinsdag trainde ik al mee met Evere, op donderdag weer naar Neerpelt. Om nog hoger te geraken, had ik nog meer moeten trainen en aan powertraining doen.'

Praktisch niet haalbaar en allicht één van de redenen van de stilstand van het handbal in ons land?

'Ik denk het. Een profsysteem is hier ondenkbaar als je wekelijks al blij mag zijn met 200 tot 300 toeschouwers. Een semi-profsysteem is misschien het hoogst haalbare. Mocht ik elke week spelen voor 10/15.000 toeschouwers, dan eiste ik daar mijn deel van op. Maar dat zie ik in België nog niet zo snel gebeuren.'

Doen je kinderen aan sport?

'Mijn oudste zoon speelde voetbal en doet nu aan kick-boksen. Mijn dochter zoekt het meer in de dans, maar de jongste zoon wil het wel proberen in het handbal. Bij Atomix hebben ze een vrij goede jeugdwerking en het zou nu de bedoeling zijn om daar binnen enkele jaren enkele elementen door te schuiven naar het eerste team. Eén van de redenen waarom ik stopte, is ook dat ik mijn zoon nooit kon zien spelen. Nu kan dat wél en zo blijf ik toch nog in het handbal.' (grinnikt)

Marcel Coppens

Lotto

Ben jij de volgende?

www.lotto.be

Oudste club van Vlaanderen wordt 65: den Uil vivat!

HV Uilenspiegel viert zijn 65jarig bestaan. De oudste handbalclub van Vlaanderen werd in 1945 gesticht en is anno 2010 nog springlevend. Drie stichtende leden -Jaak Noeninckx, Piet De Mot en Sus Geens, allen krasse tachtigers- zitten nog wekelijks op de tribune van sport-hal Wilrijk voor de thuismatchen. En in Edegem groeit en bloeit Jong Uilenspiegel. Uniek mis-schien wel is dat de Antwerpse club diverse handbalfamilies telt. Wij brachten de stam Geens rond de tafel voor een jubileumgesprek. Stamvader Sus Geens (85), zoon Kris Geens (53), kleinzonen Jasper (23) en Barend (18) Geens. En voorzitter Rudi Sas voor het laatste woord.

34

Sus Geens is een boegbeeld van 'den Uil'. Stichter, speler van het eerste uur, oud-voorzitter, medestichter van de eerste Vlaamse Handbalbond, zeg maar een handbalpionier. Hoe hij dat handballandschap in 65 jaar heeft zien veranderen?

'Wat mij vooral genoeg doet is dat ons handbal in positieve zin evolueert. Ik heb het veldhandbal nog meegemaakt, dan de opkomst van zaalhandbal, en vooral de opleiding is het grote keerpunt geweest. Toen Uilenspiegel startte was er van trainen geen sprake. Dat is maar later begonnen. Nu zijn de trainingsmogelijkheden enorm. Daarin zit een belangrijke evolutie. Handbal is een volwaardige sport geworden, een sport die vandaag van een redelijk breed publiek erkenning krijgt. De meest ingrijpende vooruitgang is ongetwijfeld de opleiding, daarin hebben we een enorme progressie gemaakt. Zonder jeugdwerking heb je geen toekomst meer als club,' aldus Sus Geens.

De stamvader beklemtoont in één adem de 'familiale aard' van Uilenspiegel.

'Uilenspiegel heeft altijd met eigen mensen gewerkt, zowel bestuur, trainers als spelers. Begrijp daarom dat ik het betreuer dat momenteel alles draait om geld, om budgetten, om het betalen van spelers. De club met het grootste budget kan de beste spelers aantrekken. Persoonlijk vind ik dan ook niet dat de topclubs de meeste aandacht verdienen. Nee, het zijn eerder de kleinere clubs in de regio die de toekomst uitmaken. Uilenspiegel heeft onlangs een familiedag georganiseerd. Wel, er waren meer dan 100 inschrijvingen voor een etentje in onze cafetaria. Dat is het cement dat een club bijeenhoudt en groot maakt. Weet je dat Uilenspiegel uit zes, zeven families bestaat: Geens, De Mot, Kiebooms, ... noem maar op. Waar vind je dat nog?'

Sus Geens wil zeker niet blijven stilstaan bij het verleden, wel volop genieten van het heden.

'Jaja, ik geniet nog altijd van het moderne handbal. Ik ga zoveel mogelijk kijken naar onze jeugd en naar de eerste ploeg, en op tv volg ik het buitenlandse handbal. Dan merk je maar pas dat we qua niveau een serieuze achterstand hebben. Wat mij bijvoorbeeld opvalt is dat in het Belgische handbal zo weinig gevaar uitgaat van de vleugels. Moet je eens in Europese matches zien ...! We zijn al wel sterk geëvolueerd... maar er valt nog een lange weg af te leggen.'

Succesformule

Uilenspiegel treedt in competitie met liefst 11 ploegen, plus recreanten. Dat lijkt wel uniek in ons handballandschap. Samen met het kersverse Schoten is Uilenspiegel overigens de

snelst groeiende club van de VHV.

‘Dat klopt. De laatste jaren zijn wij zeer intensief met jeugdwerking gestart. Vandaar die pleiade aan jeugd ploegen,’ bevestigt Kris Geens, oud-doelman, jeugdtrainer en penningmeester van de jubilaris. ‘We hebben een aantal turnleerkrachten aangesproken en die geven permanent handbalinitiatie. We richten ook geregeld tornooien in op maat van bepaalde leeftijdsgroepen. Zo krijgen we jaarlijks een instroom van nieuwe jeugdspelers. Vier jaar geleden hadden we van elke jeugd categorie één ploeg in competitie. Nu evolueren we naar telkens twee teams. En zo proberen we finaal onze eerste ploeg van eigen spelers te voorzien, uiteraard op termijn. Putten uit eigen kweek, dat is inderdaad de bedoeling. Maar ... spelers van buitenaf die onze sportieve ambities onderschrijven, en die zich kunnen vereenzelvigen met de waarden waar wij als club belang aan hechten, blijven welkom. Ze moeten zich wel kunnen integreren...’

Dat Uilenspiegel in het jeugdhandbal hoge ogen gooit is zo helder als pompwater. Maar wat is het geheim achter dat succes?

Kris Geens: ‘Primo, een gezonde sportieve ambitie. Zo bieden wij onze jeugd knap wat trainingsuren. Pupillen trainen al drie keer per week, de junioren zelfs vier keer. Veel ploegen uit eerste komen niet eens aan dat aantal. We

zijn op de eerste plaats een sportclub, maar wel met een familiaal karakter. En vooral: we denken op langere termijn. We willen ons niet in wilde avonturen storten, met spelers kopen, buitenlanders aantrekken, of perse eerste nationaal willen bereiken. Nee, dat is ons ding niet....

Secundo, we zijn geen rijke, wel een financieel gezonde club. Wij hebben slechts enkele kleine sponsors, voor de rest zijn we blij deze cafeteria te mogen uitbaten in eigen beheer. We zijn stad en provincie Antwerpen ook zeer erkentelijk voor de nodige subsidie. Anders zouden we sowieso een financieel probleem hebben om de trainers te vergoeden. Want die zijn allemaal gediplomeerd of pedagogisch opgeleid. Wij proberen ook de leerkrachten te vergoeden, want zij geven handbalinitiatie tijdens de middagpauze of na schooltijd. We hebben scholen in Edegem en Wilrijk waar we op die manier recruteran.

En tot slot, is er het engagement van de ouders. We beschikken over enkele formidabele clubmensen die dit aspect koesteren, onder meer de echtparen Patrick De Mot en Roel Kiebooms. En dat betekent niet enkel ouders betrekken bij de club, maar ook zorgen voor de recreanten. Dat alles geeft de club een enorme dynamiek. Zeker voor de jeugdwerking mogen we niet mopperen qua medewerkers. Wat de

bestuursstructuur betreft zouden we gerust meer capabele mensen kunnen gebruiken. Om de club echt te laten groeien zullen we daar in de toekomst werk van moeten maken. Laat ons zeggen: we hebben een uitgebreide basis, maar de top is eerder beperkt...'

Superliga

Uilenspiegel eindigde vijfde in derde nationaal. Geen slecht resultaat, maar het had beter gekund. Op de drempel van de kersverse Superliga misschien toch de ambities bijsturen? 'We hadden gehoopt hoger te eindigen,' beken Jasper Geens, pivot en vaste waarde van het fanionteam, 'we wilden gewoon meedraaien aan de top. Helaas beschikken we maar over een beperkte spelerskern en dat heeft ons in de competitie her en der punten gekost. Door blessurelast moesten we geregeld een beroep doen op junioren. Al bij al is die vijfde plek dus nog een mooi resultaat. Maar onze ambitie op termijn is van tweede nationaal te bereiken. Hoger mikken lijkt me niet meteen verstandig. Tweede nationaal halen zal al moeilijk genoeg zijn nu er maar tien ploegen meer zijn. Nee, dan denk ik dat we voorlopig beter onze zinnen op een geslaagde Superliga zetten, met derby's tegen 't Noorden en Sasja2. En als Olse Merksem moest zakken krijgen we nog een derby bij. Onze toekomst ziet er goed uit. Er steekt al behoorlijk wat eigen talent de neus aan 't venster. Voorlopig nog aarzeland, die jongens moeten nog verder ontwikkelen, maar op termijn denk ik over een solide ploeg te beschikken. Onze junioren zitten alleszins in een opwaartse prestatiecurve en dat doet het beste hopen voor de toekomst. In die nieuwe Superliga gaat niet veel veranderen hé. Aanvankelijk hoopten we op minder verre verplaatsingen, maar met de West-Vlaamse clubs er bij verandert dat niet veel in zake kilometers. Enkel de kans om te stijgen wordt kleiner. Het is nu gewoon afwachten wat die competitiehervorming brengt.'

Barend Geens is zo'n talentrijke speler van de junioren die geregeld mag invallen. Hij is het resultaat van die geslaagde jeugdopleiding bij Uilenspiegel.

'Ik heb handbal in het algemeen en Uilenspiegel in 't bijzonder met de paplepel meegekregen,' aldus de jongste Geens, 'ik ben er via mijn vader in gegroeid, als klein jongetje mee komen kijken, daarna bij de pagadders gespeeld, en zo alle jeugdreeksen gepasseerd.

Tot nu bij de junioren. Ik heb een uitstekende opleiding genoten, altijd capabele trainers gehad zoals Roel Kiebooms en Stefan Driesen. Er valt nog veel te leren natuurlijk, maar ik heb al wel een mooie leerschool achter de rug. De juniorensreeks is een zegen voor je ontwikkeling als handballer. Enkel het gebrek aan promotiemogelijkheden is een handicap bij de junioren. Handbal is mijn passie, ik heb geen andere hobby's.'

Slotwoord

Als voorzitter van de oudste Vlaamse club krijgt voorzitter Rudi Sas het laatste woord.

'In ons handbalwereldje krijgt Uilenspiegel misschien het etiket opgekleeft van een oude club die al generaties meegaat en waarin de nadruk ligt op de familiale sfeer. Zo van: gezellig bijeenkomen, matchke spelen, wat napraten bij

pot en pint. Die perceptie is compleet fout. De laatste jaren heeft den Uil zich sportief gepositioneerd, vooral dan wat onze jeugdwerking betreft. Vandaag trainen onze junioren vier keer per week. Ze eindigen na de reguliere competitie bij de beste zes van het land. Met onze pupillen nemen we al voor het tweede opeenvolgende jaar deel aan de VHV-eindronde. Dit jaar halen we de nationale finales net niet. Gewoon maar om te zeggen dat Uilenspiegel meer is dan alleen maar leuke vrienden onder elkaar. Akkoord, het is zoals onze stamvader zegt: het familiale aspect is belangrijk, dat is het cement dat de club bijeen houdt. Maar we hebben ook sportieve ambities, we hebben ook onze doelstellingen op termijn bepaald. Het is niet omdat er vandaag twee Kameroeners in het eerste team spelen dat we spelers elders gaan zoeken of weghalen. Nee, op termijn moeten we uit eigen vijver kunnen vissen. Dus: familie Uilenspiegel akkoord, maar ook sportieve ambities durven koesteren...'

Cois Van Aelst

ANTWERPEN: Personalia

Conny Schepers (foto links) en **Suzy Ruyters** worden het nieuwe trainersduo van de Rhino dames. Ze volgen Ryszard Obrusik op. Manager Kris Moens gaat tussendoor ook wat inspiratie opdoen bij de dames van BEVO in Nederland, als technisch coördinator. **Wim De Proft** wordt de nieuwe trainers van de dames van DHW.

Linde Panis (foto rechts) zal voor het eerst een seniorenploeg trainen en dat bij de dames van Fémina Visé.

Antwerpen Regio Nieuws

HC Noorden werd kampioen in de liga reeks op het veld van concurrent Desselgem.

HANDBAL X-TRA

Uw lijfblad staat uiteraard open voor Uw inbreng. Wie onderwerpen wil suggereren, redacteur worden, een knappe foto gemaakt heeft of een lezersbrief wil schrijven kan steeds terecht bij de redactie op het email adres vhv@handbal.be.

HANDBALLER VAN HET JAAR

U kan ook nog stemmen voor de verkiezing van de Handballer en Handbalster van het afgelopen jaar, en voor het scheidsrechtersduo van het jaar. Wie worden de opvolgers van Bart Lenders, Svane Goossens en Karl Riga/Sigurd Thomassen? Dat hangt deels van U af. U kan Uw top 3 per categorie doorsturen aan Roger Vinck, de beheerder van het referendum: roger.vinck@telenet.be

Desselgem licht in West-Vlaamse duisternis

Na een rampseizoen voor de West-Vlaamse tweede nationalers zal geen enkele herenploeg nog actief zijn in de hoogste twee reeksen. Zowel Izegem als Kortrijk zullen volgend jaar in de Superliga aantreden, maar krijgen daar wel het gezelschap van regiogenoot Desselgem. En een ongeluk komt nooit alleen: Doornik gaat aan de haal met enkele van de sterkhouders van zowel Kortrijk als Izegem. Handbal X-tra ging even voor U na hoe het zover is kunnen komen.

Izegem: gewogen en te licht bevonden

Filip Soetaert, bestuurder van de Izegemse handbalclub, windt er geen doekjes rond: 'We waren dit jaar gewoon niet sterk genoeg voor de reeks. We verloren de laatste jaren enkele sterkhouders,

die we gaandeweg vervingen door eigen jongeren. Maar die hebben tijd nodig om ervaring op te doen. En wij zullen hen die tijd geven. Op het eind van vorig seizoen hebben we nog geprobeerd ons vel te redden door enkele oud-strijders weer onder de wapens te brengen, zoals Christophe Krohn, Sven Daelemans en Bram Deruyck. Sven scheurde helaas zijn achillespees, gewoon tijdens de opwarming, zonder contact. Het had ons misschien een seizoen doen winnen. Aan de andere kant nemen we het rustig op. We zetten nu een stapje terug om daarna verder te kunnen springen. Want we gaan onze tijd niet verknoeien: we zullen meer en intensiever trainen, met een brede kern, om daarna weer een stabiele tweede nationaler te worden. Frank Platteeuw, nu bij de junioren, wordt onze nieuwe hoofdtrainer, maar ook Andrzej Sokolowski blijft in de club. En we gaan onze trainersstaf bij de jeugd overigens nog verder uitbreiden, met ervaren trainers uit eigen streek, en investeren in bijkomende krachttraining. Ik heb er niet echt problemen mee dat een speler als Jorick Lievens nu zijn geluk gaat beproeven bij Doornik. Iedereen probeert zich competitief te maken op het niveau waarop hij speelt, Doornik dus ook. Ik zou het wel verontrustend vinden als er een kloof van twee reeksen zou komen tussen ons. Dan zullen we moeten uitkijken.

Roeselare: de achterkant van de Bekermedaille

Bij Knack Roeselare is de bekereuforie snel vervlogen. Na de dubbele

confrontatie met KV Sasja bleef Roeselare achter met twee geblesseerden, en uiteindelijk kwam Knack 1 zege te kort voor promotie naar de Superliga. Bart Coppens behoudt zoals steeds het overzicht: 'Ik weet niet of de promotie dit jaar echt een geschenk zou geweest zijn. Natuurlijk missen we enkele fijne wedstrijden tegen Kortrijk, Izegem en Desselgem. Aan de andere kant staan we aan het begin van een nieuwe opbouwfase. Enkele vaste waarden verlaten om uiteenlopende redenen de club, en hun vervanging zal tijd kosten. Georges Amehame keert terug naar Luik, en Roel Lepoutre moet wat gas terugnemen. Hij woont in Veurne (en da's toch bijna een uur rijden tot Roeselare) en wordt vader. Met een nieuwe trainer zullen we een nieuw traject starten, liefst voor een jaar of drie, om jongeren te integreren in onze eerste ploeg. We beschikken in

principe toch weer over een dertigtal spelers voor volgend seizoen. En als zich hier of daar een transfermogelijkheid voordoet, zullen we die zeker onderzoeken.

Apolloon Kortrijk: zelf laten liggen

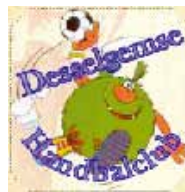

Apolloon Kortrijk is na één jaartje op het tweede niveau terug gedegradeerd. Nochtans was het niet onmogelijk de geweest om de degradatie te ontlopen. Tegen Jemeppe stond Apolloon op 2 minuten voor tijd een doelpunt voor, kreeg Kortrijk een strafworp en een speler van Jemeppe een tijdstraf. De strafworp werd gemist, en Kortrijk kreeg, in overtal, nog twee doelpunten binnen.

‘We hebben spijtig genoeg veel punten laten liggen dit seizoen: 3 punten tegen Merksem, 2 tegen Lebbeke, om maar iets te zeggen. En die komen ons duur te staan...’ was de reactie van de ontgoochelde trainer Tim Vanholme. Enkele weken na de fatale ontknoping is Voorzitter Karl Laverge met zijn bestuursploeg druk aan het werk aan volgend seizoen. ‘Meestal is de meimaand de maand waarin ik minst plezier aan mijn engagement binnen het handbal. Ik kom oorspronkelijk niet uit het handbal, ik ben erin gerold, meer dan 15 jaar geleden, als bestuurder. Voor mij is deze club eerder een kwestie van vriendschap en sportieve vrijetijdsbesteding dan van pure prestatie. Ik zie dan ook op tegen allerhande onderhandelings-

gen en gesprekken met buitenstaanders die willen komen of spelers die willen vertrekken. De sporttechnische kant van de zaak is dan ook niet mijn sterkste punt, daar hebben we een sportieve cel voor. Die is door omstandigheden wat gewijzigd, en bestaat nu uit Koen Nel, Tim Vanholme, Arne Vandebussche en Johan Driessens. En de sportieve cel heeft me dit jaar vrij snel gerust gesteld: we gaan niet achter iedereen aanlopen, maar structureel proberen onze eigen jongens beter te maken, en dan kijken welk niveau we aankunnen. Dat is volgens mij een gezonde filosofie. Till D’haene en Vladimir Olexiouk gaan hun geluk bij Doornik beproeven, spijtig voor ons, maar ik wens hen veel succes. We zullen voor het eerst een juniorenploeg in competitie brengen, en daar ben ik wel fier op. Ik hoop wel dat het logistiek wat haalbaar zal zijn, want in tweede nationale hadden meer clubs junioren dan in de superligareeks. Tegelijk proberen we ook verder onze eigen trainersstaf te vormen, en die jongens ook kans te geven. Vier mensen uit de club volgden de trainer B cursus vorig seizoen. Dat is structureel ook goed.

Desselgem

Het goede nieuws uit West-Vlaanderen komt dit seizoen uit Desselgem. Desselgem liep op de laatste speeldag in eigen huis dan wel de titel in de Ligareeks mis tegen HC Noorden, maar pro-

moveert wel mee met de Antwerpenaren naar de Superligareeks. Voor Johan Bossuyt en zijn bestuursploeg was het een dag van euforie, al kwam er achteraf toch een lichte kater: 'Christ Feijtraj en Frederik Verhaege trekken naar Don Bosco Gent, en dat is toch wel spijtig voor de club. Beide spelers hebben wel wat ervaring op een hoger niveau en we hadden ze goed kunnen gebruiken. Maar het ligt niet in onze aard om te proberen een speler die hogerop wil om te praten. Wij zullen in eerste instantie kijken of we hun vertrek met eigen jeugd kunnen opvangen. Dit seizoen is toch gebleken dat onze kern voldoende inhoud heeft om een niveau hoger mee te draaien. Mochten we echter vaststellen dat versterking echt noodzakelijk is, dan gaan we misschien over de grens zoeken, in Frankrijk, daar hebben we voldoende contacten.'

Trainer Koen Blondeel, zelf een Oost-Vlaming, kijkt tevreden terug op zijn vierde seizoen bij Desselgem: 'Ik voel me goed in West-Vlaanderen, na drie jaar Kortrijk en vier jaar Desselgem. De mentaliteit van de spelers en de bestuurders ligt me wel. Het zijn gezellige werkers. Onze sterkte dit jaar was onze brede kern. Alle posities waren minstens dubbel bezet, dus ik kon wisselen of blessures opvangen zonder veel kwaliteitsverlies. Omdat we meespeelden voor de prijzen merkte ik ook dat de aanwezigheid en de gedrevenheid op training

hoog was, tot op het einde. Er zijn een heel aantal jongens die dit seizoen flinke progressie gemaakt hebben. Ik ben er dus vrij gerust in voor volgend jaar. Dank zij onze brede kern kunnen we het vertrek van de twee spelers relatief makkelijk opvangen, en we zullen verder werken aan de ontbolstering van de eigen talentvolle jeugd. Voor een aantal onder hen was het ook nodig dat de club nu een niveau hoger kan gaan spelen. Ik kijk echt uit naar de Superliga, volgens mij wordt het een fijne en spannende reeks, waar iedereen elke week op de toppen van zijn tenen zal moeten lopen!"

David Van Dorpe

PERSONALIA

Knelpuntberoep: Damestrainer

Bij de damesploegen van DHT, Kortrijk en Desselgem was men bij het ter perse gaan nog koortsachtig op zoek naar een geschikte damestrainer.

Bogdan Olexiouk keert terug als trainer van de heren van Apollon Kortrijk. **Tim Vanholme** maakt om professionele redenen de overstap naar de sportieve cel van Apollon. Bij buur Izegem groeit **Frank Platteeuw** (foto) door van de junioren naar de senioren. Circelspeler Anton Lapitsky keert terug uit Kortrijk, Jorick Lievens trekt naar Doornik. De Fransman **André Declercq**, enkele jaren geleden nog bij de dames van DHT, wordt trainer bij de heren van Roeselare.

Gunter Feyen hangt na ruim 15 jaar zijn fluitje(voorlopig?) aan de kapstok. Hij begon als speler in de Kempen, bij de toenmalige club "Handbal Spin Dessel". Toen hij door werkomstandigheden naar de kust verhuisde, kon hij actief blijven bij Thor Middelkerke, en vanaf 1994 stortte hij zich op de arbitrage. Zijn collega Stefaan Degryse zal nu een duo vormen met Frank Vandoorne.

Help mijn speler verandert van club

Een speler die een groot deel van zijn jeugdopleiding bij een club genoten heeft, en op een dag beslist om bij een andere club te gaan spelen: het komt uiteraard voor. Meestal is het even slikken voor de club die de jeugdspeler motiveerde om te beginnen met handbal, en veel tijd en energie investeerde in zijn verdere opleiding. Vroeger kreeg de club voor de transfer van een jonge, beloftevolle speler, nog een transfervergoeding, op basis van een aantal criteria. Sommige clubs konden daarvan een jaar lang hun volledige jeugdwerking financieren. Sinds het decreet op de niet professionele sportbeoefening (uit 1996) kan dat niet meer. De clubs krijgen nu dus vooral aangetekende brieven om mee te delen dat deze of gene speler zijn/haar vrijheid aanvraagt, in de meeste gevallen nog enkele woorden van dank, en af en toe een vage belofte om ooit terug te keren. De Topsportschool van de VHV wordt in dat opzicht wel eens scheef bekeken vanuit een aantal bestuurskamers. De Topsportschool als doorgeefluik van talentvolle spelers uit kleine clubs naar de topclubs: de logica zelve of ondergraaft het handbal zijn eigen basis? Hoog tijd om de discussie vooral niet uit de weg te gaan en een aantal betrokkenen aan het woord te laten.

Romain Neyens, voorzitter van HHV Meeuwen, ziet dit jaar 2 beloftevolle kadetten naar landskampioen Tongeren verhuizen, en is niet gelukkig. 'Kijk, ik ben voor alles een realist. Ik weet goed dat voor een club als Meeuwen het

niet mogelijk is om een aantal supertalenten te behouden als die 18 worden. Maar ik zie er de meerwaarde niet van in om ze nu weg te halen: ze trainen aan de topsportschool, dus ik veronderstel dat ze daar in goede handen zijn. Nicholas (Plessers) is blessuregevoelig, dus die jongen had bijna de hele tijd trainverbod of speelverbod in de club. Dat zal elders niet anders zijn veronderstel ik. Bij Meeuwen speelde hij in de VHV competitie en in allerhande selecties, dus op het hoogste niveau in Vlaanderen. Aan de andere kant stel ik nu vast dat het vertrek van die twee jongens voor een domino gezorgd heeft: Meeuwen heeft volgend seizoen geen kadetten meer, nota bene met de generatie die verleden Belgisch kampioen werd bij de miniemen! Twee jongens die weg zijn, twee andere, die handbal en voetbal combineerden, kiezen er in de gegeven omstandigheden voor om voetbal voorrang te geven. Dus nu moet ik enkele kadetten overhevelen naar een regioploeg, veel te vroeg, en zijn we er een paar andere op een presenteerblaadje gaan aanbieden aan Bocholt opdat ze kunnen blijven handballen. Misschien hadden wij ook bij enkele andere clubs wat jeugdspelers kunnen weghalen, maar waar zijn we dan mee bezig? Dat kan toch moeilijk de bedoeling zijn? Ik ben ook van mening dat clubs die jeugdspelers weghalen op een ander ook open kaart mogen spelen naar het betrokken bestuur toe, in plaats van alleen met de ouders van de speler te praten. Wij hebben in alle geval niets gehoord, en ik betreur dat. Laat dit dan ook een oproep zijn om het naar de toekomst anders aan te pakken, want de 'brede basis' waar iedereen de mond over vol heeft, is niet alleen theorie, maar ook praktijk.

Martijn Stassen begint aan zijn vierde jaar als trainer aan de Topsportschool. Wat is de positie van de Topsportschool in het verhaal? 'Onze eerste bekommernis is wat er met de spelers gebeurt na de Topsportschool. Voor de afgestudeerde spelers willen we vooral vermijden dat ze terugvallen op minimale trainingsarbeid op clubniveau. De clubs in de lagere afdelingen trainen zelden meer dan 2, soms 3 keer per week. Als een club dan een geïsoleerd toptalent aflevert is het logisch dat wij de

42

speler adviseren om naar een club te gaan die een continuïteit biedt aan zijn vorming op de Topsportschool. En dat zijn in België momenteel voornamelijk Hasselt, Tongeren, Neerpelt en Sasja. Als een speler de kans heeft om naar het buitenland te gaan, zoals Gert-Jan Mathijs, zullen we dat nog extra aanmoedigen.'

'Laat ons eerlijk zijn, water vloeit toch meestal naar de zee. Een goede speler, of die nu aan de Topsportschool gezeten heeft of niet, wordt gegeerd door andere clubs. Om dus te zeggen dat het de schuld is van de topsportschool dat een speler naar een topclub trekt, is wat kort door de bocht. Een speler gaat in eerste instantie naar de topsportschool omdat hij intrinsiek het potentieel heeft om een topper te worden, en hij dat potentieel, in samenspraak met zijn ouders en eventueel zijn club, maximaal wil ontplooiën. Maar ik wil het licht van de zon ook niet ontkennen: het is natuurlijk zo dat een aantal spelers aan topsportschool nieuwe vrienden maken, die al bij de zogenaamde topclubs spelen, en dat ze zin krijgen om daar ook te gaan spelen. De club heeft een aantrekkelijk project, of de spelers willen meespelen voor de prijzen, of meetrainen met de eerste ploeg van die topclub. Maar in veel gevallen leggen de ouders dan zelf contact met de club, in samenspraak met de topsportschool of ook buiten ons om.'

Tongeren voorzitter Luc Tack betreurt de afwijzende reacties van een aantal clubs. 'Dat een speler je club verlaat is uiteraard nooit

leuk. Maar de topclubs doen ook grote inspanningen om het clubtraject naast en na de topsportschool gestalte te geven en kwalitatief in te vullen. Als ik nu enkel voor Tongeren spreek: wij investeren volgend jaar ongeveer 70.000 euro in een verbeterde jeugdwerking, voornamelijk wat betreft de junioren. De jongens zullen in augustus een maand intensieve voorbereiding hebben, zowat op internaat in Tongeren, ze zullen goed omkaderd worden, alles erop en eraan. Wij hebben overigens enkel spelers (en ouders) overtuigd op basis van een sportief project, en het staat elke club toch vrij een sportief project aan te bieden. En vergis U niet: de kans dat wij investeren en er later misschien zelf ook geen vruchten van plukken is even groot, want wie zegt dat ik geen aangetekende brieven krijg op het einde van het seizoen? Maar als wij spelers op de weg naar het buitenland zullen zetten zullen we daar even fier over zijn. Overigens, als ik even rondkijk, zie ik dat er toch een wisselwerking is. Er zijn een aantal spelers in de ons omringende clubs waar Tongeren destijds ook heel wat tijd en energie in geïnvesteerd heeft. Ben Van Bellegem om Bram Peters bij Sint-Truiden bij voorbeeld. Zij kozen om uiteenlopende redenen voor een carrière op een ander niveau. Sommigen schoten net te kort voor het topniveau, anderen hadden andere professionele of familiale prioriteiten. Het ergste dat ons kan overkomen is dat we met zijn allen beslissen niet meer in jeugdwerking te investeren.

David Van Dorpe

>> sporta- handbalstage

compleet en razendsnell!

SPORTA ORGANISEERT: HANDBALSTAGE 09/08-13/08

*IN SAMENWERKING MET VLAAMSE HANDBAL
VERENIGING*

Onder de vleugels van de Vlaamse Handbal Vereniging rolt een zeer ervaren trainersstaf de rode loper uit voor een stage van formaat. Met verwoestende sprongschoten, subtiele lobballetjes en rake strekworpen leer je de tegenstander te vloeren. Elementaire facetten als positieospel, tactiek en krachttraining maken van jou een completere handbalspeler.

Programma: handbal (20u), zwemuitstap, spannende neven- en avondactiviteiten

Locatie: Overpelt

Prijs: €245 (internaat/vol pension)

Info/Inschrijven: www.sporta.be/vakantie

DE PIVOT

de.pivot@telenet.be

0473 295 541

Verdeler van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING -

ERIMA - JAKO - SELECT - CON SPORT - MIZUNO -

DIP 'N GRIP - PIXOFF - SOAPON - SPALDING

DE PIVOT
WWW.HANDBALSHOP.BE

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking. Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag voor u klaar voor verdere uitleg.